

NE NIKH KAMEN

ΑΙΧΩ

ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΘΗ

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ :

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 16

ΒΣΤ 902, 1 Απριλίου 1950

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 1500

Διά τούς όπλίτας > 1000

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Δι' Έν Έτος	Δρχ. 40.000
Δι' Έξ μήνας	> 20.000
Δι' Όργανισμούς, Τραπέζας, Έται- ρίας κτλ.	> 60.000

Συνεργασίαι αποστέλλονται εις:
Περιοδικόν

«Ήχώ τών Διαβιβάσεων»

ΚΕΔ/Β 5
ΒΣΤ 902

Χειρόγραφα δέν έπιστρέφονται

Τό έξώφυλλο φιλοτε-
χνήθηκε από τόν καλλιτέ-
χνη στρ. Γ. Κολοκοτρώνη.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

Καθαρώτατον ήλιο έπρομηνούσε
Τής αύγης τὸ δροσᾶτο ύστερο ἄστερι,
Σύγνεφα, καταχνιά, δέν ἀπερνούσε
Τ' οὐρανοῦ σέ κανένα ἀπό τὰ μέρη
Καί ἀπό κεῖ κινημένο ἀργοφουσοῦσε
Τόσο γλυκὸ 'ς τὸ πρόσωπο τ' ἀέρι
Ποῦ λές καί λέει τής καρδιάς στὰ φύλλα
Γλυκειά ἡ ζωὴ καί ὁ θάνατος μαυρίλα.

Χριστός Ἀνέστη! Νέοι, γέροι καί κόρες
"Όλοι, μικροὶ μεγάλοι, έτοιμαστήτε
Μέσα 'ς ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς δαφνομέναις
Μέ τὸ φῶς τής χαρᾶς συμμαζωχτήτε
Ἄνοιξατε ἀγκαλιαῖς εἰρηνοφόραις
Ἵμπροστά 'ς τούς Ἄγίους, καί φιληθῆτε
Φιληθῆτε γλυκά χεῖλη μέ χεῖλη,
Πέστε Χριστός Ἀνέστη, ἔχθροι καί φίλοι.

Δάφναις εἰς κάθε πλάκα ἔχουν οἱ τάφοι,
Καί βρέφη ώραῖα στήν ἀγκαλιά οἱ μαννάδες
Γλυκόφωνα, κυττῶντας ταῖς ζωγραφι-
σμέναις εἰκόνες, ψάλλουνε οἱ ψαλτάδες
Λάμπει τ' ἄσημι, λάμπει τὸ χρυσάφι,
Ἄπό τὸ φῶς ποῦ χύνουνε οἱ λαμπάδες
Κάθε πρόσωπο λάμπει ἀπ' τ' ἁγιοκέρι,
Ἵποῦ κρατοῦνε οἱ Χριστιανοὶ στό χέρι.

Βγαίνει, γιατί 'ς τὰ σωθικά του ἀνάφτει,
Καί γιά πρῶτο ἀπαντᾶ τὸν νεκροθάφτη.

Κανείς δέ τοῦ μιλεῖ, καί δέν τοῦ δίνει
Τὸ φιλι τὸ γλυκὸ ποῦ φέρνει εἰρήνη.

Πάντα χτυπάει, σᾶν νᾶλπιζε ἐκεῖ κάτω
Ν' ἀγροικηθῆ 'ς τής κόλασης τὸν πάτο.

ΔΙΟΝ. ΣΟΛΩΜΟΣ

ΗΧΩ

ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

• ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ. •

Λωινθήρες

ΔΥΟ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Δύο γεγονότα, τόσον αξιόλογα και σημαντικά, δέν θά πρέπει νά περάσουν άπαρατήρητα στις ημέρες μας. Είναι και τά δύο σύμβολα τής γενναιοφροσύνης, τής αγάπης και μεγαλοψυχίας του Κυπριακού Λαού πρὸς τήν Μητέρα Ἑλλάδα. Καί τὸ πρωτογεγονός είναι, ὅτι οἱ ἀδελφοί μας Κύπριοι, συγκέντρωσαν 480 κιβώτια δεμάτων ἀπὸ τὸ ὑπέρημά των και ἦλθαν αὐτοπροσώπως στήν Ἑλλάδα, γιά νά τά παραδώσουν μέ τά ἴδια τους τὰ χέρια, γιά τήν ἀποκατάσταση τῶν ἐπαναπατριζομένων. Τὸ ἄλλο γεγονός, είναι πὼς τίς ἅγιες τοῦτες μέρες φιλοξενούμε τά ἴδια μας παιδιά τής Μεγαλονήσου, τοῦς ἀθλητάς του Πεζοπορικοῦ Συλλόγου, πού ἦλθαν νά ἀγωνισθοῦν στό στίβο μέ τοῦς ἀθλητάς τής μητέρας Ἑλλάδος. Καί ἀγωνίσθηκαν, τοῦς θαυμάσαμε και τοῦς χειροκροτήσαμε.

Ἐκδηλώνομεν τήν αγάπην μας, τήν εὐγνωμοσύνην μας, ἄλλά και τὸν θαυμασμόν μας πρὸς τὸ Κυπριακὸ Λαό, μέ τὸν ὅποιο δεσμοὶ αἱματος και πίστωσης μᾶς ἔχουν συνδέσει σὲ μίαν ἀδιάσπαστη ἐνότητα. Είναι και αὐτοὶ ὅπως και μεις ἀπόγονοι μαρτύρων, μέσα τους τρέχει αἷμα ἠρώων.

Ἄς ἐνώσωμεν τίς ἅγιες τοῦτες ἡμέρες μέ τοῦς ἀδελφοῦς μας τίς δεήσεις μας εἰς τὸν Ὑψιστον, διὰ τήν ἐλευθερίαν τους. Ἄν ἡ ἐλευθερία εἶναι—και εἶναι—Θεῖο δῶρο, χαρισμένο ἀπὸ τὸ Θεὸ στοῦς ἀνθρώπους, γιά τήν εἰρήνην και τήν προκοπή τους, καμιά ἀνθρωπίνη δύναμη δέν θά μπορέσῃ νά ἀντισταθῇ στή θεία θέληση, καμιά ἀδικία δέν θά μπορέσῃ νά ἀντισταθῇ στή θεία δικαιοσύνη.

Ἄς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ Κύπριοι γρήγορα θά ἀποκτήσουν τήν ἐλευθερίαν τους.

ΝΙΚΗΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΑΓΩΝΑ

Ὁ ἀγῶνας τὸν ὅποιον ἀναγκασθήκαμε νά κάνομε δέκα ὀλόκληρα χρόνια τώρα τέλειωσε· ἡ Ἑλληνικὴ Σημεία κυματίζει και πάλιν εἰς τὰ ἅγια χῶματα τής Πατρίδος μας, ἐνῶ τὰ ὑπολλεῖμματα τοῦ συμμοριτισμοῦ, γέθονται ἀνυπόληπτα και ταπεινωμένα τὸ πικρὸ ψωμί τοῦ μισοφόρου, ἔξω ἀπὸ τὰ χῶματα πού ἐπεβουλεύθηκαν. Καί ὁ ἀγῶνας πού ἐτέλειωσε, ἔδωσε τήν θέση του εἰς ἕναν ἄλλον ἀγῶνα. Καί εἶναι τοῦτος, ὁ ἀγῶνας τής ἀνοικοδομήσεως. Οἱ στρατιῶταί μας πού εἶχαν πάρε το δῆλο στό χέρι γιά νά μὴν ἰδοῦν τήν γυναῖκα των νά ἀτιμάζεται, τὰ παιδιά των εἶτε νά τοακίζονται κάτω ἀπὸ τὸ πέλμα τοῦ Σλαύου, εἶτε νά ἀπαγώνται στήν γενητσαριά, γυρίζουν νικηταί και τροπαιοῦχοι πάλιν στό

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΓΩΝΑ

Πρὸ 129 ἐτῶν, μία δρᾶξ γενναίων και τολμηρῶν Ἑλλήνων, Ἑλλήνων πού ἐπίστευσαν εἰς τὰ πεπρωμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, και μέ αἰώνιον κληρονομικὸν ἔρωτα πρὸς τὸ ἰδανικὸν τής Ἐλευθερίας, ἐξεσήκωσαν μέ ἔμβλημα τήν γαλανόλευκον και τὸν Σταυρόν, ἕνα ὀλόκληρον λαόν, λαὸν βασανισμένον ἀπὸ τὰ δεσμὰ τής δουλείας, διὰ νά ἐπαναδώσουν εἰς τὸ τμήμα αὐτὸ τής ἀγόνου και βραχόδους γωνίας τής Γῆς, τήν ἀνεξαρτησίαν και τήν Ἐλευθερίαν.

Ἄνεξαρτησία και Ἐλευθερία ἀπετέλουν, ἀποτελοῦν και θ' ἀποτελοῦν εἰς τοῦς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἐμβλήματα, ἀξιώματα, πόθους βαθύτατα χαραγμένους εἰς τήν συνείδησιν τῶν Ἑλλήνων, πού μέ τήν πνευματικὴν των ὑπεροχὴν και τὸν ἀληθινόν των πολιτισμόν, αἰσθάνονται τὰς δύο αὐτὰς ὑπερόχους ἐννοίας τής ἀνθρωπίνης ἀξίας, ὑπὲρ πάντα ἄλλον κάτοικον τής Γῆς ὡς ἰδιαιτέρον πρόνομιον.

Οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ 1821, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ νεότερα Ἑλλάς συνεκέντρωσε ὅλην τήν ἠθικὴν δύναμιν, ἡ ὅποια προήρχετο ἀπὸ τήν ἐνσυνείδητον πίστιν πρὸς τὰς δύο αὐτὰς ἀξίας και ἡ ὅποια ἐδημοῦργησεν εἰς τήν ἀνθρωπότητα ὅ,τι και ἡ ἀρχαία Ἑλλάς ἐκληροδότησεν εἰς τοῦς ἀνθρώπους: τήν αγάπην πρὸς τήν ἐλευθερίαν ὡς βᾶσιν διὰ τὸν ἀνώτερον πολιτισμόν και τήν δύναμιν τῶν ἠθικῶν ἀξιών ἐναντι τῶν ὑλικῶν δυνάμεων.

Ἀπὸ τής πλευρᾶς δὲ αὐτῆς, ἡ 25ῃ Μαρτίου 1821 εἶναι μία ἡμερομηνία χαρακτηριστικὴ διὰ τήν Ἱστορίαν ὄχι μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἀλλὰ και ὅλων τῶν λαῶν τής Ἀνθρωπότητος.

Κ. ΚΟΚΚΟΛΑΣ
ΤΑΞΙΑΡΧΟΣ

χωράφι τους, στο γραφείο τους, στο έργοστηρι τους, για να δώσουν εκεί μετ'ήν ίδια τους την άκαμπτο κ'άλυγιστη θέληση, την νέα μάχη εις τόν άγώνα τής άνοικοδομήσεως. Τό ξέρουμε καλά, πώς ο νέος αυτός άγώνας είναι σκληρός, κουραστικός, μακροχρόνιος ίσως και τό χειρότερο άγώνας πού διεξάγεται χωρίς τό άπαραίτητα μέσα. Με τήν βοήθεια δ'όμως πρώτα του Θεού και τών Συμμάχων μας "Αγγλων και "Αμερικανών θά έξέλθωμεν νικηταί και εις τόν νέον τουτόν άγώνα.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΙΧΝΟΣ ΕΝΤΡΟΠΗΣ !...

Είναι οι ίδιοι οι Βούλγαροι, οι γνωστοί και άδιόρθωτοι άνθρωποι, οι όποιοι δέν έχουν ούτε τό ελάχιστον ίχνος αξιοπρεπείας. Δέν γνωρίζουν, φωνασκοούν, τίποτε. Καμιά είδοποίηση και καμιά συμφώνια δέν έγινε για να συναντηθούν με τό κλιμάκιο τής Βαλκανικής "Επιτροπής. Ούτε είδαν κανένα, ούτε έπυροβόλησαν κανένα, ούτε έπομένως έτραυμάτισαν τόν Γάλλο Παρατηρητή. Είναι και τώρα όπως και πάντα, άθωοι όπως τό περιτέρια, έχουν πάντα τόν ίδιο στερεότυπο τρόπο για να ξεγελούν τά θύματά τους. Πώς θά ήσαν άλλωστε άξιοι του όνόματός των και τής Κομμουνιστικής των ιδιότητος; Πώς θά έξηροφάλιζον τήν έμπιστοσύνην τής Μόσχας; Είναι χρέος τους να ψεύδωνται ψεύδονται όσο μπορούν περισσότερο και άναίθεστερον!!

ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΑ ΧΑΡΜΠΟΡ !!

"Ετσι τουλάχιστον οι σχολιασταί τών "Αμερικανικών ραδιοφωνικών σταθμών άποκαλούν τήν νέαν δολοφονικήν πράξιν τών Ρώσων πιλότων κατ'ένός άόπλου "Αμερικανικού άεροπλάνου τό όποιον είχε περιπλανηθή λόγω τής κακοκαιρίας. Τό κα. κόν όμως δέν σταματά "εως έδω, είναι ένα από τά άναίσχυτα τών Σοβιέτ, "τά όποια έπαρασημοφόρησαν τούς Ρώσους πιλότους διά τήν δ'νανδρον αυτήν πράξιν. Εδγε στους Ρώσους πιλότους!! Εδγε και στη Σοβιετική Ρωσία!!

ΠΑΣΧΑ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗ !...

Μάλιστα, Πάσχα χωρίς "Ανάσταση! Είναι τό Πάσχα πού έκαναν τά παιδιά μας, 28.000 "Ελληνόπουλα, κλεισμένα στα σκοτεινά στρατόπεδα του τρόμου. Ο πόνος τους όμως, πού είναι πόνος και κάθε ελεύθερου άνθρώπου, πήρε τόν χαρακτήρα πανελληνίου συναγερωμού. 625 μόνον άμερικανικές έφημερίδες με πύρινα άρθρα καυτηριάζουν τό διεθνές αυτό έγκλημα του παιδομαζώματος. Η πίστις τών παιδιών προς τόν "Εσταυρωμένο δλο και δυναμώνει και πολύ σύντομα θ' ανατείλη και γι' αυτά ή λυτρωτική "Ανάσταση.

Κάθε ήμερομηνία του "Ελληνικού ήμερολογίου, θάλεγε κανείς ότι περιζλεύει και μίαν δόξαν, άνάλογα δέ με τήν εποχήν της και τήν περίπτωσιν, παίρνει και άνάλογη θέσι στην "Ελληνική "Ιστορία.

"Ως τόσο όμως άνάμεσα άπ' αυτές ξεχωρίζει κανείς τήν «6 "Απριλίου 1941».

Και πράγματι ή ήμέρα αυτή θαμπώνει από τήν λάμψιν της γιατί τότε έβροντοφωνήθη τό δεύτερο ήχηρό «ΟΧΙ» από μιά Δράκα "Ελλήνων προς τόν γίγαντα τότε τής Εύρώπης.

"Ας ξαναζήσουμε λοιπόν για λίγο τήν ήμέρα αυτή γεμάτη υπερθάναεια και θά νοιώσουμε ζωντανό τό μεγαλείο τής "Ελλάδος.

....Συγκεντρώσαμε και άπόψε τάς πληροφορίας μας από τούς Λόγους προκαλύψεως και στείλαμε προς τά πίσω τό Δελτίο πληροφοριών.

Αί πληροφορίες ήσαν ταυτόσημες μ' αυτές τών προηγουμένων ήμερών και άνεφέροντο σε κινήσεις Γερμανικού στρατού, άρμάτων και πυροβόλων εις τό έσωτερικόν και κατά μήκος τών Βουλγαρικών συνόρων πού μās είχαν συνηθίσει πλέον. Καληνυχτήσαμε τό Διοικητή μας και άπ'σύρθημεν στο άμπρί μας με τό Γιατρό Α. Σ.

Ξυπνούμε από ένα κουνούισμα του τηλεφώνου. "Η ώρα είναι 3.30' πρωινή.

— "Εμπρός έδω Ταξίαρχος Σ. ό διοικητής σου εκεί είναι ;

— Μάλιστα.

— Να τόν ξυπνήσης και να ξυπνήσουν και οι Ταγματάχοι, τό πρώτ' θά μās έπιτεθούν οι Γερμανοί.

Βρισκόμεθα επί του Καραντάγ βλέποντας μπροστά μας τό Στραγάτσι και τό Κ. Νευροκόπι.

Με τό ξημέρωμα τά φυλάκιά μας δέχονται άνύποπτα τήν επίθεση τών Γερμανών, ενώ ένα σμήνος γερμανικών άεροπλάνων, περνά άπ' επάνω μας και σε λίγο ακούμε τόν βομβαρδισμό τών Σεργών.

Τά πυρά γενικεύονται και τό πυροβολικό μας υποδέχεται όσο μπορεί καλύτερα τά σιδηρόφραχτα τμήματα τών Ναζί.

"Επρεπε να μην ύστερούσαμε και μείς τών συναδέλφων μας τής "Αλβανίας και τό αίσθημα αυτό μās πλημμυρίζει όλους.

Σε λίγο τά τμήματα προκαλύ-

ψως μαζόμενα συμπύσσονται έντεϋθεν τής γραμμής τών όχυρών και τά μηχανοζήτητα τών Γερμανών κατακλύζουν τήν κοιλάδα του Νευροκοπίου.

"Απ' έδω και πέρα όμως δέν πρέπει να προχωρήσουν. Τόν δρόμο νουν φράσσουν τά στήθη όλλήνων "Ελλήνων πού βρεθήκανε εκεί.

Περνά ή πρώτη μέρα και οι Γερμανοί καθλώνονται ντροπιασμένοι. Τή νύχτα προσβάλλουν τό Περιθώρι τό όποιον και παραβιάζουν από ένα ρήγμα πού άνοιξαν σ' ένα φάτνωμα πολυβολείου του.

"Ο λοχαγός του τηλεφωνεί ότι τό δχυρόν παρεβιάσθη και ό διοικητής μας άπαντά να γινή άντεπίθεσις διά τής λόγχης.

"Ο Λεωνίδας τών Θερμοπυλών από κάπου παρακολουθεί τόν άγώνα και αγάλλεται πού βλέπει τούς νεωτέρους "Ελληνες να συναγωνίζονται τούς τριακόσιους" λές και έμψυχώνει ό ίδιος τους ίδιους "Ελληνες. "Εκβάλλονται οι Γερμανοί του όχυρού και παίνομε και τούς πρώτους αιχμαλώτους.

Αίσθήματα άνάμικτα ένθουσιασμού και συγκινήσεως ζωγραφίζουν τό πρόσωπο του άγέροχου διοικητού μου Χ. Κ.

Ξημερώνει ή άλλη μέρα και ό άγών συνεχίζεται με πείσμα. Κι' ενώ τά όχυρά μας παραμένουν άπόρητα, κάποιος γείτων πολύ μεγαλύτερος από μās, έχει λιποψυχήσει και καταρρέσει κι' έτσι οι Ναζί διά τής Στρώμνιτσας προχωρούν για τήν Θεσσαλονίκη χωρίς καν να τό ξέρουμε μείς.

Τήν τρίτη ήμέρα έρχεται ή διαταγή συμπύξεως αλλά πού να αφήση κανείς τό όχυρό, τό σπίτι του πού τόσο πολύ γνώρισε και αγάπησε!

— "Οχι, θά πεθάνουμε όλοι έδω ήτο ή άπάντησις άπ' όλους. Πολύων μάλιστα δακρύσανε τά μάτια στο άκουσμα τής διαταγής.

"Ας είναι ό άήτητος "Ελληνικός στρατός υπεχερωθή να υποχωρήση πάντοτε οργανωμένος κι' οι Γερμανοί έκστακτικοί από θυμασμό θάθελαν να μās παρουσιάσουν όπλα.

"Ας είναι ήσυχοι αυτοί πού έπασαν εκεί πάνω γιατί τό παράδειγμά τους θά μās έμψυχώνη και θά μās καθοδηγή πάντοτε.

ΔΗΜ. ΠΑΡΑΛΙΚΑΣ
Λοχαγός

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Είναι δύο χιλιάδες περίπου χρόνια τώρα, άφ' ότου ο Γλυκύς Ναζωραίος έσυρε τον βαρύ Σταυρό του Γολγοθά. Λίγα χρόνια αργότερα ο Έθναπόστολος Παύλος, έκήρυττε, έξω από τον Άρειο Πάγο τον «Άγνωστο», έως τότε, Θεό. Τό μήνυμα αυτό του Άρειού Πάγου είχε μιá ζωτική σημασία και σπουδαιότητα για τό Έθνος μας, γιατί του έξασφάλιζε μιá προνομιακή θέση και γιατί του έδιδε τη σφραγίδα της παγκόσμιας άποστολής, στην πνευματική πρωτοπορεία του κόσμου.

Άπό τότε ο Χριστιανισμός κατακτά την ψυχή του Έλληνα και ένωμένος με τον Έλληνισμό σε μιá άδιάσπαστη ένότητα, μεταβάλλει ριζικά τον ροδν της Ιστορίας. Ο αρχαίος κόσμος κρημνίζεται όριστικά, ένω τό άτομο ανάκαλυπτοντας την άνυπαρκτη έως τότε ψυχή του ποτισμένη από τά νάματα της Χριστιανικής διδασκαλίας, αισθάνεται μέσα του νά αναβλύζουν καινούργιες δυνάμεις, που τό κάνουν νά άλλάξει συμπεριφορά ζωής.

Στή νέα τούτη συμπεριφορά του ανθρώπου, στην καινούργια τούτη ζωή, ήταν φυσικό έπακόλουθο νά δημιουργηθί και ή νέα τέχνη, ή Θρησκευτική Τέχνη. Η τέχνη αυτή, που σαν άξονά της έχει την ψυχή, που περιστρέχονται γύρω της όλες οι εύγενείς έκδηλώσεις, σύμβολα της άγάπης, του πόνου, της αλήθειας. Κι' ή τέχνη τούτη έχει άποκρυσταλλωθί ο' όλα εκείνα τά έξαιρετικά καλλιτεχνικά χριστιανικά μνημεία, που τά γνωρίσαμε διά μέσου των αιώνων. Είναι ή τέχνη, που μάς έδωσε τον Δάντη και την Άναγέννηση, τον Λεονάρδο Νταβίντσι και τον Μιχαήλ Άγγελο, την Βυζαντινή Ζωγραφική και τον Γκρέκο, τους μεγάλους μουσουργούς Μπετόβεν και Μπάχ.

Η επίδραση αυτή του Χριστιανισμού, δέν ήταν καθόλου άμοιρη και στή Νεοελληνική μας ποίηση και Λογοτεχνία. Η παλιά ποίηση πήρε έναν ξεχωρο ρυθμό. Ο λογοτέχνης μας σαν πνευματικός οδηγός του Έθνους, πλημμυρισμένος από τό Χριστιανικό Φως, έκαταλείπει τις ήθικές ασχήμιες, τις ήθικές κατωτερότητες, τό χαμήλωμα της ήθικής στάθμης. Η ανήθικη ποίηση έπεσε, καταρακυλώντας σε ένα φαύλο κύκλο, μέσα στον όποιο φθείροντας τους άλλους, έφθειρε πρώτα τόν έαυτόν της.

Στήν έρευνά μας που θα κάνουμε, για την αναζήτηση δειγμάτων μιás τέτοιας ποίησης, είμεθα υποχρεωμένοι νά όμολογήσουμε ότι τά δείγματα που βρίσκουμε είναι οι καλύτερες πραγματοποιήσεις του έντεχνου λόγου. Θα βρούμε ποιήματα μιás άνωτέρας θρησκευτικής ψυχικότητας, που δείχνουν άπερίφραστα και λακωνικά την επίδραση του Χριστιανικού πνεύματος. Είναι ποιήματα που μάς συνδέουν με τό άπέραντο της ανθρώπινης ψυχής, και μάς μεταφέρουν έξω από τά όρια του αίσθητου κόσμου.

Έτσι άβίαστα και φυσικά μπορούμε νά έξετάσουμε έν όλίγοις τόν Έθνικό μας ποιητή Σολωμό. Η Έλληνική του φύση πλημμυρισμένη από την διδασκαλία του Ναζωραίου, όραματίζεται άδιάκοπα και διαυγέστατα την αιωνιότητα, τόν κόσμο των ύπερουσίων. Και οι εύγενείς του όραματισμοί, άποκρυσταλλώνονται με άπλότητα στα έξοχα στιχουργήματά του. Τι νά πη κανείς για τό ποιήμα του τόν «Κρητικό» είναι αλήθεια μιá άποθέωση της ανθρώπινης ψυχής.

Ο Σολωμός είναι ο ποιητής, που έζησε τόν Χριστιανισμό ο' όλη του την έκταση, είναι ο ποιητής που δέν φοβήθηκε τόν θάνατο, γιατί πίστευσε στην αιωνιότητα κι' άντικρύζε τη ζωή, όργανικά ήνωμένη, σε ένα άδιάσπαστο σύνολο με τόν θάνατο, και τόν θάνατο σαν ένα μονοπάτι που οδηγεί κατ' εύθειαν προς την αιωνιότητα.

Τη γαλήνη του αυτή ο Σολωμός την άποκρυσταλλώνει σε ένα μικρό του άριστόύργημα, αφιερωμένο στο φίλο του Γεώργιο δέ Ρώσση, που του άναγγέλλει ότι ο πατέρας του πέθανε, όμως ή άναγγελία είναι μήνυμα ζωής και όχι θανάτου.

Του πατέρα σου, όταν έλθης, δέν θα ίδης παρά τόν τάφο· Είμαι όμπρός του και σου γράφω μέρα πρώτη του Μαΐου. Θα σκορπίσωμε τό Μάη πόνου στ' άκακα τά στήθη, γιατί άπόψε άποκοιμήθη εις τόν ύπνο του Χριστού. Ήταν ήσυχος κι' άκίνητος ως την ύστερη την ώρα καθώς φαίνεται και τώρα που τόν άφησε ή ψυχή. Μόνον μιá στιγμή πριν φύγει, τ' ουρανού κατά τά μέρη άργοκίνησε τό χέρι ίσως για νά εύχηθί.

Ο Σολωμός είναι ο ποιητής, που ότι άγγίζει τό έξαυλώνει· ή ποίησή του, είναι όλη ψυχή και πνεύμα, διαφάνεια και λαμπάδα, γαλήνη και φως.

Η χριστιανική διδασκαλία έπηρέασε σημαντικά και κατέκτησε την ψυχή του Παλαμά. Γοητευμένος κ' αυτός από την Βυζαντινή Τέχνη, γίνεται με τους στίχους του, ο μεγαλύτερος κήρυκός της. Τά έργα του, άποκορύφωμα της πιό γνήσιας τέχνης, άποτελούν τά μεγαλύτερα καλλιτεχνικά μνημεία της έποχής μας.

«Κωστής Παλαμάς», θα μνημονεύουν όσοι ήρθαν και όσοι θάρθουν στην πολύπαθη τούτη πατρίδα μας — οι έλληνικές γενεές — και θα κρατούν την άναπνοή τους και θα μακαρίζουν τό γένος μας, την Έλλάδα μας.

Στό πρόσωπο του Κωστή Παλαμά, δέν βρίσκουμε την γαλήνη και την πραότητα του Σολωμού· βρίσκουμε τόν άνθρωπο τόν κουρασμένο από τά έγκόσμια, που θέλει νά πάρη φτερά για νά πετάξει στα ύπερουσία, νά δώξη τό άγος, φθάνοντας στο άποκορύφωμα της ψυχικής του ανανάσεως, ζητώντας μανιακά τό λυτρωμό. Και ο έσωτερικός του κόσμος άντιλαλεί θερμής προσυχής, ένω ή άδοξη φωνή του παίρνει την πιό σεμνή μεγαλοπρέπεια.

Άγια πίστη των Παρέρων μου έλα και γέμισέ μου την καρδιά και γλυκολάλασε μέσα μου και γέλα σαν τά πασιχαρα παιδιά.

Και ξεπλυνέ με μέσα σε Ίορδάνη τά κρίματα και μιá φορά κάμε και προς έμένανε ό,τι κάνει ή μυστική περιστέρα.

Τά στιχουργήματα αυτά μάς δείχνουν καθαρή την επίδραση της Χριστιανικής διδασκαλίας στο πρόσωπο του Παλαμά.

Δέν μπορούμε δυστυχώς νά πούμε πιό πολλά. Νομίζω πως θα ήταν μεγάλη μου ή παράλειψη άν δέν έγραφα δυό λόγια και για τόν άξέχαστο Βερίτη Εΐνι κι' αυτός ένας ποιητής του καιρού μας. Άγνός συνεχιστής της ποίησης του Σολωμού, δέν πρόφθασε νά άποτελειώση τό έργο του. Νέος, τριάντα μόλις χρόνων, έγκατέλειψε, δύο χρόνια τώρα, τά έγκόσμια. Είναι κι' αυτός ο ποιητής που έξαυλώνει και πνευματοποιεί τό πán. Ο Χριστιανισμός έχει πλημμυρίσει την ψυχή του και στις καλλιτεχνικές του έκδηλώσεις φαίνεται ή γνήσια κοινωνική άποστολή του λογοτέχνη που διαλαλεί. Μιλώντας σε μιá φωτεινότητα μελέτη, για την κοινωνική άποστολή του καλλιτέχνη—«νά πραγματώνη σε έργα τέχνης τό ωραίο, τό καλό, έλεγε· «ό λογοτέχνης είναι ο πνευματικός οδηγός του Έθνους που θα πρέπει νά οδηγί προς τό φως, προς την ήθική άνωτερότητα, προς την ήθική όμορφία.

Αυτός είναι ο χριστιανισμός με λίγα λόγια στή νεοελληνική μας ποίηση, που δικαίως κατέκτησε και θα κατακτά την ψυχή όλων των Έλλήνων μας ποιητών.

ΑΝΔΡ. ΤΣΑΜΗΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΑΠΟ ΤΙΣ "ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ"

ΤΟΥ ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Κιτρολεμονιά, κιτρολεμονιά,
Κιτρολεμονιά και μαντζουράνα μου

Τί ανάγκην είχε; Γιατί να μὴν τραγουδῇ ξαπλωμένος στὸν ἥλιο ἔμπρός, πού ἔκανε ν' ἀστράφτουν τὰ κουμπιά του καὶ νὰ λάμπουν οἱ ἐπωμίδες του σὰν ν' ἀκτινοβολοῦσε ὀλόκληρος αὐτός, ἥλιος λαμπρός, ὀλόχρυσος, καταυγάζων καὶ θαμβόνων ὅλους τοὺς χωριανούς του, κιτρολεμονιά καὶ μαντζουράνα μου!

Εἶχε καταβῆ γιὰ τὰς εορτὰς τοῦ Πάσχα στὸ χωριό. Χρόνια εἶχε νὰ πασχάσῃ με τοὺς χωριανούς του. Ἀπὸ τὸν καιρὸ πού ἦταν ἐπιλοχίας. Δηλαδή πρὸ εἴκοσι ἐτῶν. Τώρα εἶναι ὀλόλαμπρος συνταγματάρχης, καμαρωτός καὶ φουσκομάγουλος. Δὲν μένει πα-

ρά μὰ σύνταξις ἀντιστρατήγου, μὰ ἄς εἶναι καλὰ ὁ Γεραμπῆς, θὰ ἔλθῃ κι' αὐτή. Γιατί λοιπόν, ἔτσι «μέγας» καὶ «δοξασμένος» καὶ «πολύς», νὰ μὴν γευθῇ τὸν ὄβελιαν στὴν πατρίδα! Νὰ ἀλατίσῃ μόνος του τάρνι, νὰ ἐπιβλέψῃ εἰς τὴν θρόνα, παρὼν κατὰ τὸ ψήσιμο, νὰ φάῃ πρῶτος τὰ μεζέδια, νὰ εὐφρανθῇ

ὅπως ὁ Ζεὺς τὴν κνῖσα του, νὰ καμαρώσῃ ἔμπρός στοὺς συγχωριανούς του, πού ἤρχοντο, σκυρτοὶ καὶ ταπεινοί, νὰ τὸν χαιρετίσουν, νὰ τὸν καλοσωρίσουν, νὰ τοῦ εὐχηθοῦν.

—Καὶ σὲ ἀνώτερα, κὺρ Καπετάνιε!

Ἔκεινο τὸ «καὶ εἰς ἀνώτερα», τί κατακλυσιμὸς γλυκύτετος πού ἔχυνε μεσ' στὴν καρδιά του! Καταιωνισμούς, γαργαλισμούς, μηνυκτασμούς μυστηριωδῶν συναισθημάτων.

—Καὶ εἰς ἀνώτερα!

Θὰ ἔλθῃ καὶ αὐτό! Δὲν ἐχάθηκεν ὁ κόσμος!

Κιτρολεῖμονιά, κιτρολεῖμονιά
Κιτρολεῖμονιά καὶ μαντζουράνα μου

Ἔνας μόνον ἦταν ὁ πόνος του καὶ ἓνας ὁ καῦμός του. Δὲν ζῆ ἡ Φανουῖλα ἡ μακαρίτισσα διὰ τὸν θανιάση, νὰ συμμερισθῇ τίς δόξες του, νὰ χαρῆ κι' αὐτὴ γιὰ τοὺς προβιβασιμούς του, νὰ λάμψῃ, ἡ κακαμοῖρα, νὰ φανῇ σὰν στρατηγίνα μιὰν ἡμέρα. Ἄτυχη ἦταν, ἡ φτωχεῖα! Δὲν τὸν χάριξε παρὰ ἐπιλοχία καὶ λίγους μῆνας πρὶν γίνῃ ἀνθυπασπιστής, ἓνας ἐπιλόχιος τὴν ἐπῆρε. Τὴν σύζυγον τοῦ Ἐπιλοχίου ἐπιλόχιος, φυσικά! Ἄχ, γιατί νὰ μὴν ἔλθῃ δὺο μῆνες πρὶν ἐκεῖνος ὁ προβιβασιμός;

Καὶ τώρα κοίτεται ἐκεῖ ἐπάνω στὸ «Κοιμητήριο» τῶν Ἀθηνῶν. Κοιμητήριο; Μάλιστα «κοιμητήριο!». Πρὶν γίνῃ λοχαγὸς τὸ ἔλεγε «Νεκροταφεῖο». Μὰ τώρα, σ' αὐτὴν τὴ θέσι ποῦναι, ποιὸ καλὰ τοῦ ἔρχεστε ἢ λέξεις «Κοιμητήριο».

«Οὐχ ἦττον ὅμως», τῆς ἔφκιασε καὶ ἓναν τάρνο στὸ χωριό του. Κοτζάμ Καπετάνιος νὰ μὴν ἔξῃ καὶ ἓναν τάρνο τῆς μακαρίτισσας εἰς τὸ χωριό! Ἡ δυσκολία ἦταν λίγο στὴν ἐπιγραφή. Ἐπρεπε νὰ φανῇ πὼς ἦταν μὲν ὁ Καπετάν Κοψίδας, ἀπὸ τὸ χωριό, οὐχ ἦττον ὅμως ἔχει νὰ κάμῃ καὶ μετὰ τὴν Ἀθήνα. Καὶ ὁ Κολέτσος ὁ ἀγογράφος τοῦ χωριοῦ ἐσιγύρισε τὸ πράγμα. Καὶ εἰς τὸν πλατὺν σταυρὸν ἐπάνω ἐγράφῃ μετὰ μεγάλα γράμματα:

«Ἐνθάδε κεῖται
ἡ σύζυγος τοῦ λοχαγοῦ κλπ.
Ταφεῖσα ἐν Ἀθήναις».

Καὶ τῆς ἔκανε κ' ἓνα μνημόσυνο, πού χάλασεν ὁ κόσμος. Τί χροῖμα νὰ μὴν παρίσταται κι' αὐτὴ γιὰ νὰ ὑπερηφανευθῇ λιγάκι.

Οἱ χωριανοὶ δὲν εἶχανε πού νὰ τὸν βάλουν.

—Ἦρθε κι' ὁ Καπετάν Κοψίδας ν' ἀναστήσῃ στὸ χωριό.

«Καπετάνιε!» ὁ ἓνας ἀπὸ δῶ.
«Καπετάνιε!» ὁ ἄλλος ἀπὸ ἐκεῖ.

«—Τὸ εἶπε κι' ὁ Καπετάνιος!»

Καὶ

«—Ὁ, τι πῆ ὁ Καπετάνιος!»

Τοῦ ἔφεραν ἐφημερίδες νὰ τοὺς ἐξηγήσῃ καὶ ζητοῦσαν καὶ αὐτοὶ νὰ μποῦνε σιὰ μυστήρια τῆς πολιτικῆς, σιὰ ἀδηλα τοῦ μέλλοντος, τὰ ἀγνωστα τοῦ παρόντος τὰ σκοτεινὰ καὶ τ' ἀνεξήγητα τοῦ παρελθόντος, πού ὁ καπετάν Κοψίδας, ὡς συντελεστής καὶ αὐτὸς τῶν διαφορῶν καταστάσεων καὶ γεγονότων, θὰ τάπαιζε, βεβαίως, εἰς τὰ δάκτυλά του...

Κόκκινα χαρτιά μεγάλα ἀνήγγειλαν καὶ ἄλλο μέγα γεγονός γιὰ τὸ χωριό.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν εορτῶν, ἦλθε καὶ κινηματογράφος στὸ χωριό.

Ὁ γνωστός καὶ μοναδικὸς κινηματογραφικὸς ἀστήρ, ἡ διάσημος Ἀμερικανὶς Πλύστ-Ράιτ, ἡ σύγχρονος αὐτῆ δόξα τοῦ κόσμου, εἰς τὸν ρόλο τοῦ ταγματάρχου τῶν Ζουάβων!

Πὼς; Μοναδικὸς κινηματογραφικὸς ἀστήρ, σύγ-

χρονος δόξα! ὁ ταγματάρχης Ζουάβος! Ποιὸς εἶν' αὐτός!

—Μιὰ γυναῖκα!

Ἄ καπετὰν Κοιμίδας ἐξεπλάγη κι' ἐθύμωσε.

—Πῶς; Ἄρχισαν νὰ μπαίνουν και οἱ γυναῖκες στὸ στρατό.

—Και ὑπὸ ποίαν ιδιότητα, παρακαλῶ;

—Ποῖα τὰ προσόντα, ποῖον τὸ παρελθόν, ποιες οἱ ὑπηρεσίες τους στὸν τόπο;

Συζητοῦσε ἐκείνην τὴν στιγμή γιὰ μιὰ εἰδησι πού τοῦ ἔφερε ὁ ὑπογραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου.

—Εἶδες, γενναιοῦτα, τοῦ εἶπε, ἀφοῦ τὸν καλημέρισε και κάθησε μὲ σεβασμὸ κοντά του.

—Ὅχι, τί;

—Τὴν νέα ἐφεύρει πού ἔκανε ἕνας ἀξιωματικός, πατριώτης σχεδόν, ἀπὸ τὸν διπλανὸ τὸν ἄλλο, τῆς πυροβολαρχίας τοῦ Καπετὰν Κουτσούλα; Θὰ κἀμῃ ἄνω—κάτω τὸν στρατό.

—Ἄνω—κάτω. Πῶς; Ἐπανάστασις θὰ γίνῃ;

—Ὅχι, καπετάνιε μου, εἶπε ταραγμένος ὁ ὑπογραμματεὺς.

Ἐφεῦρε ἕνα κανόνι πού τραβάει τρεῖς φορὲς μακρύτερα ἀπὸ τ' ἄλλα.

—Ἀξιωματικός τοῦ Πυροβολικοῦ, ἐφεῦρε κανόνι! Καὶ τί ἀνακατεύεται αὐτὸς σὲ πράγματα πού... δὲν ἔχει!

Ἐκείνη τὴ στιγμή κολλήσανε τὸ πρόγραμμα.

—Πῶς μοναδικὴ δόξα τοῦ κόσμου! Κινηματογραφικὸς ἀστὴρ! Τί κινηματογραφικὸς ἀστὴρ; Ἀστὴρ κινήματος, πὰ νὰ πῆ; Ἀλλὰ ποιὸς εἶναι πὸ μεγάλο και πὸ ἔνδοξος ἀστὴρας ἀπ' αὐτόν. Καὶ μόνο ἀστὴρας; Ἡλιος... Ἀυγερινός! Ἡ πούλια μὲ τὰ ἀστρα!

Ἀλήθεια, ἐκείνη ἡ δόλια ἡ ἐπωμίδα κοντενεὶ νὰ γίνῃ οὐρανός, ἀπ' τὰ πολλὰ ἀστέρια!

—Νέος κινηματογραφικὸς ἀστὴρ σου λένε! Μὰ ποιὸς ἀστὴρας εἶναι πὸ νέος ἀπ' αὐτόν, πού δὲν προφθαίνει νὰ παληώσει, οὔτε δύση θὰ ἰδῇ ποτέ, οὔτε κὶ ἡ λάμψη του νὰ σβύσῃ ἀφοῦ μόλις ἀρχίσῃ νὰ παληώῃ ὁ εἰς, ἄλλος ἀστὴρας ἀνατέλλει.

—Νέος κινηματογραφικὸς ἀστὴρ! Κι' ἀπὸ πού, παρακαλοῦμεν; Ἀπὸ τὴν Ἀμερική; Εἶναι ἀξιοὶ γιὰ τίποτα, ἐκεῖνοι οἱ λαίμαργοι;—ἴντε, μορὲ παλιόκοσμο, μοιροῦρισε δὲν φταῖς ἐσύ, φταίει αὐτός, πού σκάει τὴν καρδιά του γιὰ τὸν κόσμο.

Κ' ἐστράφη δυσαρεστημένος.

—Πετᾶξτε, βρέ, κείνο τὸ παληόχαρτο ἀπὸ κεῖ.

—Κύρ Καπετάνιε, τὰ γλυκάδια εἶναι ἔτοιμα.

Ἐνα οὐζάκι;

Ἐξ πηροῦνια προτάθηκαν μὲ μεζέδες, πού ἄγνιζαν και στάξαν λίγδες, καρδιὲς ἀπὸ μαρούλια και ποὺς νὰ τοῦ προτοδόσῃ ρακί...

—Ἐδτυχῶς πού ἔχει νὰ ἐκτιμῆσῃ ὁ λαός... Καί, σιδηρωμένος ἀπὸ τὸ καμάρι και τὸν αὐτοθανασιασμὸ, στηλώθηκε ἀπάνω στὴ καρτέλα.

Γύρω τ' ἄρνιά, ροδοποιημένα, γύριζαν εἰς τὴν σούβλα, νοικοκυρὲς, κομίζανε κόκκινα ἀυγά, μαχαράκια ἀποκόπτανε τοὺς πὸ ψημένους τὼν μεζέδων, κνῖσα ἀνήρχετο ὡς θυμίαμα στὸν οὐρανό, παιδάκια πρόσχαρα ἐθαίμαζαν τσιβίζοντα τριγύρω, λαμπριάτικα ντυμένες καλονοικοκυρὲς ἔφερναν κόκκινο σπιτικό κρασί στους μαστραπάδες, πίσω ἀπὸ τὴν περιπλοκάδες τὼν παραθυριῶν μαῦρα μάτια παρθένων

κρυφοκυτοῦσαν, ὁ ἥλιος ἀπὸ ψηλὰ κατέλαμπε τὴν φύση, ὅλα ἀντανάκλουσαν εἰς τὴν γῆν και ἄστραφταν ἀπάνω εἰς τὸν Καπετάνιο γαλόνια, κοιμπιὰ και ἐπωμίδες, λαβές, χιόντζοι και σπηρούνια!...

Ἦταν ὁ νέος Ἑλληνικὸς κινηματο—στρατιωτικὸς ἀστὴρ, δόξα τῆς ἐποχῆς του, ἡ τιμὴ τοῦ τόπου, πού θάμβωνε τὸν κόσμο.

Ἐροβήξε, εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρησι, ἐβίβησε τὰ μάτια του στὸ κυανόλευκο τὸ ἀχανές, διεῖδε ἕνα νέο ἀστὴρ νὰ ἀνέρχεται, πειὸ μεγάλο αὐτὸ και κεντημένον, ἄστρον λαμπρόν, θαμβῶνον σὰν τὸν ἀναστάντα Ἰησοῦν. ἄστρον στρατηγού, και ἐμονολόγησε σὰν νᾶλεγε στὸν ἑαυτό του τὴν παληὰ τὴν παροιμία:

—Ἐγὼ εἶμαι καλά. Ἄς τὰ κλαίει ὁπού τὰ χάνει! Ὅταν ἤκουσε ἤχους τριγύρω του κ' ἐπευφημίας και συνῆλθε.

—Χριστὸς Ἀνέστη!

—Ἀληθῶς Ἀνέστη, νὰ μᾶς ζήσει ὁ καπετάνιος μας!

Και ξαναπῆρε πάλι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὸ γνωστό του τὸ παληὸ τραγοῦδι.

Κιτρολεϊμονιά κιτρολεϊμονιά
Κιτρολεϊμονιά και ματζουράνα μου.

ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ

Μπορεῖς τ' ἀγκάθια ν' ἀφήσης στὸν ἀγρὸ νὰ πνίξουν κάθε ὁμορφιά τῆς ζωῆς χωρὶς τὸν ἔλεγχο κι' ἀκόμα μπορεῖς νὰ ὀδηγεῖσαι μὲ πνεῦμα σκοτεινὸ;

Μπορεῖς νὰ δέχεσαι ξένος τὴ χαρὰ και τ' ἄδικο δίχως ποτέ ν' ἀγανακτῆς κι' ὅσα πλούσια στὴ φύση δῶρα ποθεῖς νὰ σὲ φωτίζουν και νὰ λάμπουν μακρυά;

Και εἶναι ἀνεκτὸ, στὴν ὕλη νὰ σθηστῇ τὸ πνεῦμα ποῦφτιασε τὴν Πινύκα, τὴ Βουλή, τὸν Ἄρειο Πάγο και τὸν Παρθενῶνα και τὸν χρυσὸ τοῦ Περικλῆ αἰῶνα;

Μὰ εἴτε τὸ θέλουν, εἴτε σὺ τὸ ποθεῖς εἶν' ὁμορφιὲς πού δὲ μπορεῖς ν' ἀπαρνηθῆς

Ἐπὸ τοῦ στρατιώτου ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΒΑΣΙ-
ΛΑΚΗ ἐκυκλοφόρησε τὸ βιβλίον

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΘΙΑΕΟΡΑΣΙΣ

μὲ 70 σελίδες και 37 παραστατικὰ σχήματα.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸ ἀποκτήσουν δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο ἀποστέλλοντες 5000 δραχμὰς εἰς τὴν κάτωθι διεύθυνσιν:

Στρατιώτην Παναγιώτην Βασιλάκη, Γραφεῖον Διαβιβάσεων Κ.Ε.Ν. Καλαμῶν Σ.Τ.Γ. 909 Δ'.

Η Επιστήμη με εινά λόγια...

Φ. Φ. Φραντζούλου ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ...

15ον Στο ραδιόφωνο, αφού ενισχυθούν και φωραθούν τὰ ρεύματα, που γεννιούνται από την επίδραση των κυμάτων ενός ραδιοφωνικού πομπού, οδηγούνται στο μεγάφωνο για να προκαλέσουν τους ήχους. Στόν τηλεορατικό δέκτη οδηγούνται, ύστερα από την ενίσχυση και τη φώρασή τους (κάτω καμπύλη του Σχ. 4), στόν έσχάρα του καθοδικού σωλήνα, του κινησιόσκοπίου (kinescope) κατά τους 'Αμερικανούς, για ν' αυξομειώσουν την αρχική τάση, μ' άλλα λόγια: ν' αυξομειώσουν τή φωτεινότητα του στίγματος. Ένα φωτεινό σημείο της έκπεμπόμενης εικόνας προκαλεί π.χ. Ισχυρή ρευματική κρούση, που μεγεθύνει τὸ πλάτος του φέροντος κύματος (ή επάνω οριζόντια γραμμή της πρώτης καμπύλης του Σχ. 4), και, τελικά, στόν καθοδικό σωλήνα του δέκτη, μειώνει πολύ τήν αρχική αρνητική τάση της έσχάρας. Η μείωση αυτή αντιστοιχεί με θετικότερο δυναμικό της έσχάρας. Έχουμε, ἄρα, ροή περισσοτέρων ηλεκτρονίων, φωτεινότερο έπομένως στίγμα. Ένα σκοτεινό σημείο της εικόνας στόν πομπό, δέν θά προκαλέση κρούση, έπομένως δέ θά μεγεθύνη τὸ πλάτος του οδηγού κύματος, (ή μεσαία οριζόντια γραμμή της πρώτης καμπύλης του Σχ. 4), ή αρχική αρνητική τάση της έσχάρας δέ θ' αλλάξη, δέ θά παρουσιαστή ἄρα, στό σωλήνα φωτεινό στίγμα.

Τὸ στίγμα, λοιπόν, ενώ ακινείται άστραπιαία, με τή βοήθεια των συστημάτων της οριζόντιας και κατακόρυφης έκτροπής, επάνω στόν έπιφάνεια προβολής, αλλάζει συγχρόνως και φωτεινότητα. Τὸ μάτι μας, που δέν μπορεί από τήν αδράνειά του νά παρακολουθήση τήν ταχύτατη κίνηση του στίγματος, βλέπει μίαν εικόνα με ὅλες τίς διαβαθμίσεις του φωτισμού.

Έτσι ή εικόνα που προσβάλλει τόν εικονολήπτη, αφού μετατραπή σέ έκατομμύρια ρευματικές κρούσεις, ξαναπαρουσιάζεται στόν έπιφάνεια προβολής του καθοδικού σωλήνα. Η σύνθεση της εικόνας έχει γίνει.

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ

Οί πριονωτές ταλαντώσεις, που εφαρμόζονται στό συστήματα έκτροπής της δέσμης και καθοδηγούν τή δέσμη στό σάρωμα της εικόνας στόν εικονολήπτη για τήν έκπομπή εφαρμόζονται και στό συστήματα έκτροπής του καθοδικού σωλήνα του δέκτη και καθοδηγούν τή δέσμη για τή σύνθεση της εικόνας επάνω στόν έπιφάνεια προβολής του σωλήνα.

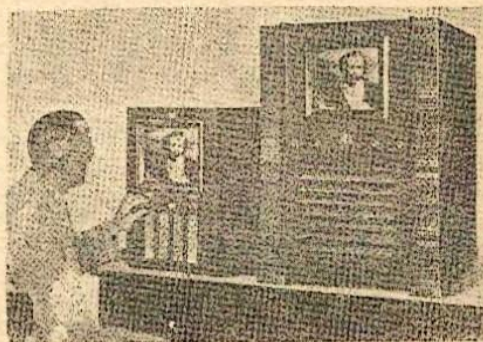
Όπως είναι εύνοητο, για νά έχουμε σωστή σύνθεση της εικόνας, πρέπει νά υπάρχει συγχρονισμός μεταξύ των συστημάτων έκτροπής της καθοδικής δέσμης στόν εικονολήπτη του πομπού και στόν καθοδικό σωλήνα του δέκτη. Δηλαδή, όταν ή καθοδική δέσμη αρχίζει τὸ σάρωμα της εικόνας από τήν επάνω άριστερή γωνία του εικονολήπτη, πρέπει, τήν ἴδια ακριβώς στιγμή, ν' αρχίζει ή δέσμη, στόν καθοδικό σωλήνα του δέκτη, τή σύνθεση της εικόνας από τὸ ἴδιο ακριβώς σημείο. Φτάνει ή δέσμη στόν κάτω δεξιά γωνία του εικονολήπτη. Και ή δέσμη στό δέκτη πρέπει νά βρίσκεται στόν ἴδια γωνία.

Ξαναρχίζει τὸ σάρωμα της εικόνας στόν εικονολήπτη.

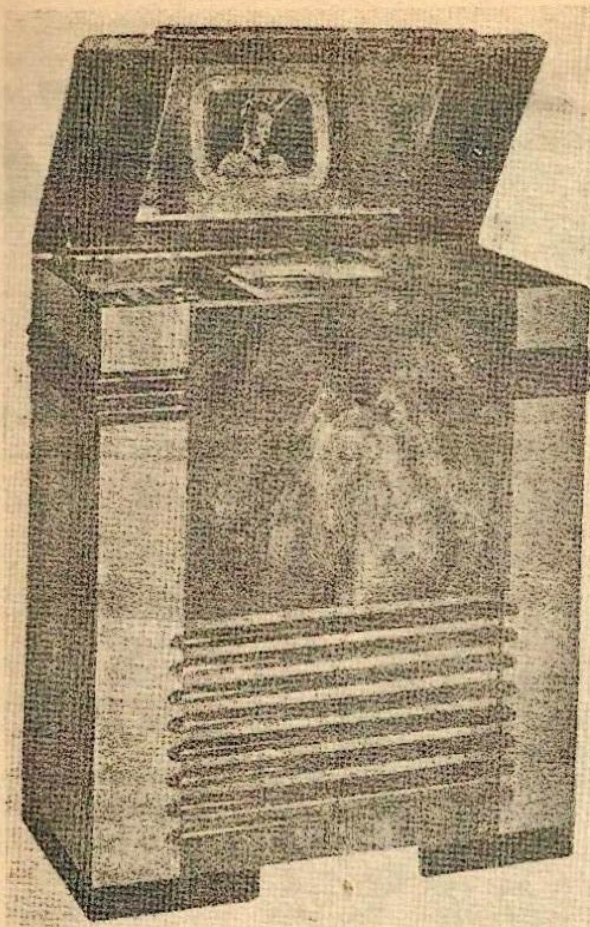
Σχ. 1

Πρέπει νά ξαναρχίζει και ή σύνθεση της εικόνας στό δέκτη. Κι' αυτό πρέπει νά γίνεται με συχνότητα 30 εικόνων στό δευτερόλε-

Σχ. 2

πτο, και πετυχαίνεται με τήν έκπομπή ιδιαίτερου ηλεκτρικού σήματος, που λέγεται σήμα συγχρονισμού, και τὸ όποιο, ακολου-

Σχ. 3

θώντας πιστά τὰ σήματα τῆς εἰκόνας, διαμορφώνει ἀνάλογα τὸ ὁδηγὸ κύμα καί, τέλος, στὸ δέκτη, ἐπιδρᾶ ἐπάνω στὰ συστήματα τῆς ὀριζόντιας καὶ κατακόρυφης ἔκτροπῆς.

ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΗΧΩΝ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐκπομπὴ τῶν εἰκόνων στὴν τηλεόραση, πρέπει ταυτόχρονα νὰ ἐκπέμπωνται καὶ οἱ ἤχοι ποὺ συνοδεύουν τὶς εἰκόνες.

Στὰ πρῶτα χρόνια, τὰ μικροφωνικὰ ρεύματα ποὺ προκαλοῦσαν οἱ ἤχοι, διαμόρφωναν ἕνα τελείως ξεχωριστὸ κύμα, ποὺ γεννιοῦνταν ἀπὸ ξεχωριστὸ ραδιοφωνικὸ πομπὸ καὶ ἐκπέμπονταν μὲ ξεχωριστὴ κεραία. Στὴ ψηλὴ χρησιμοποιοῦνταν πάλι ξεχωριστὴ κεραία καί, φυσικὰ καὶ ἕνα ραδιόφωνο βαλμένο στὸ ἴδιο κουτί τοῦ τηλεορατικοῦ δέκτη. Εἴχαμε δη-

λαδὴ διπλὲς κεραίες καὶ στὴν ἐκπομπὴ καὶ στὴ λήψη.

Ἐπειτα ἐμείωσαν τὴ διαφορὰ μεταξύ τηλεορατικοῦ καὶ ραδιοφωνικοῦ κύματος καὶ χρησιμοποιοῦσαν μιὰ κεραία γιὰ τὴν ἐκπομπὴ εἰκόνας καὶ ἤχο, καὶ μιὰ γιὰ τὴ λήψη.

Τελευταία, μὲ τὸ σύστημα Pye, ἐκπέμπουν, καὶ εἰκόνα καὶ ἤχο, μὲ τὸ ἴδιο μῆκος κύματος.

Τὴν ἐκπομπὴ τοῦ ἤχου τὴν κάνουν κατὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα ποὺ μεσοβαλοῦν μεταξύ τοῦ σαρώματος τῶν γραμμῶν τῆς εἰκόνας, δηλαδή κατὰ τὰ νεκρὰ γιὰ τοὺς τηλεορατικούς σκοποὺς χρονικὰ διαστήματα, ποὺ ἡ δέσμη ἐπιστρέφει στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τῆς εἰκόνας, γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὸ σάρωμα νέας γραμμῆς.

Εἰδικὰ κυκλώματα στὸ δέκτη ξεχωρίζουν τὴν εἰκόνα ἀπὸ τὸν ἤχο καὶ ὁδηγοῦν τὴν εἰκόνα στὸν καθοδικὸ σωλήνα καὶ τὸν ἤχο, στὸ μεγάφωνο.

Τὸ Σχ. 1 μᾶς δείχνει πῶς παίρνουν μιὰ σκηνὴ γιὰ νὰ τὴν ἐκπέμψουν τηλεορατικά. Οἱ ἠθοποιοὶ (στὴν εἰκόνα ἕνας ἄρρωστος, μιὰ νοσοκόμα καὶ ὁ γιατρός) φωτίζονται ἐντατικά. Οἱ εἰκονολήπτες παίρνουν τὴ σκηνή, καὶ τὸ μικρόφωνο, ποὺ βρίσκεται κρεμασμένο ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ἠθοποιούς μὴ εἰδικὸ βραχίονα, πιάνει τοὺς ἤχους.

Στὸ Σχ. 2 βλέπουμε δυὸ τηλεορατικούς δέκτες. Ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ εἶναι παλαιότερος. Στὸν πρὸς τ' ἀριστερὰ νεώτερο βλέπουμε καὶ τὴν πρόοδο ποὺ ἔγινε νὰ τοποθετοῦν καθοδικὸ σωλήνα μὲ ἐπιφάνεια προβολῆς ἴδια μὲ τὴν ἐπιφάνεια προβολῆς τοῦ παλαιότερου δέκτη, ἀλλὰ σὲ πολὺ μικρότερο ἔπιπλο.

Τὸ σχ. 3 πάλι μᾶς δείχνει ἕνα μοντέρνο μεγάλο τηλεορατικὸ δέκτη, τύπου κονσόλας. Σ' αὐτόν, ἡ εἰκόνα, ποὺ παρουσιάζεται στὴν

Σχ. 4

ἐπιφάνεια προβολῆς τοῦ καθοδικοῦ σωλήνα, προβάλλεται ἐπάνω σ' ἕνα καθρέφτη, ποὺ βρί-

Ἡ συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 12)

Η Ζωή μας είναι ΘΕΑΤΡΟ

ΟΣΑ ΔΕ ΛΕΓΟΝΤΑΙ

ΠΡΟΣΩΠΑ: 'Ε-
κείνος κι 'Εκείνη:
άνθρωποι λίγο πο-
λύ σαν όλους.

Μιά άνθρωπώλης
που μάς χρησι-
μεύει γιατί έχει την ικανότητα να
καταλαβαίνει κι' όσα οι άνθρωποι
δὲ λένε δυνατά γιατί φοβούνται.

ΣΚΗΝΙΚΟ: "Ένα κάπως λίγο από-
μερο και μ' όλα ταῦτα με αξιώσεις
κοσμικοῦ ζαχαροπλαστείου. Στὸ α'
τραπεζάκι: **ΕΚΕΙΝΟΣ:** Αὔριο λοι-
πόν θὰ εἶμαι και πάλι πολίτης.

ΕΚΕΙΝΗ: Λοιπόν;

ΕΚΕΙΝΟΣ (δὴθεν ἀδιάφορα): Τί
λοιπόν;

ΕΚΕΙΝΗ: Θέλω νὰ πῶ πότε θὰ
παντρευτούμε...

ΕΚΕΙΝΟΣ (ἀπὸ μέσα του. 'Η μό-
νη που τὸν ἀκούει εἶναι ἡ ἀνθοπώ-
λης): Αὔριο ἀπολύομαι! Εἶναι και-
ρὸς μου φαίνεται νὰ χαρῶ κι' ἐγὼ
τὴν ἐλευθερία μου. Πολλὴ βιάζεσαι
μου φαίνεται (δυνατά). Μὰ μόλις τα-
κτοποιηθῶ ἀγάπη μου,

Η ΑΝΘΟΠΩΛΗΣ (που ἔχει πλη-
σιασει): "Ένα μπουκετάκι λουλου-
δια;

ΕΚΕΙΝΟΣ (λογαριάζει με μιά γρή-
γορη ματιά πόσο στοιχίζουν τὰ δυὸ
βερμούτ, τὸ μπουρμπουάρ, τὰ ναῦ-
λα, και σκέπτεται ὅτι θὰ μείνῃ δυὸ
μῆνες τοῦλάχιστον πρὶν στρώσει δου-
λειά): "Ὅχι εὐχαριστῶ κοπέλλα μου.

Στὸ β' τραπεζάκι: **ΕΚΕΙΝΗ:** 'Επὶ
τέλους πότε πρόκειται νὰ ἀπολυθῆς;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Σὲ ἑπτὰ μῆνες περίπου!

ΕΚΕΙΝΗ: Καὶ θὰ παντρευτούμε ἀ-
μέσως;

ΕΚΕΙΝΟΣ (που τριάντα ἐφτά μῆ-
νες στὸ στρατὸ ἔχει συνέλθει τε-
λείως, σκέπτεται): "Ὅταν ἀπολυ-
θῶ δὲν ἔχω καμμιά διάθεσι νὰ δε-
θῶ με τὴ ἀλυσίδα τοῦ γάμου...
'Εννοῶ νὰ γλεντήσω λιγάκι. Κι' ὕστε-
ρα αὐτὴ τὴ συνήθισα σάν... τὸν λο-
χαγὸ μου! (Δυνατά). Μὰ βέβαια
ἀγάπη μου! τὴν ἄλλη μέρα!

Η ΑΝΘΟΠΩΛΗΣ: Λίγα γαρύφαλα
κύριε;

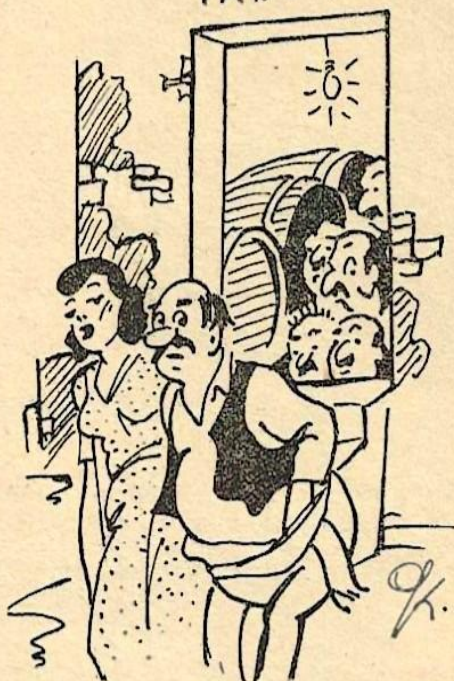
ΕΚΕΙΝΟΣ (που σκέπτεται ὅτι εἶ-
ναι ἡ δεκάτη τοῦ μηνὸς και ὅτι ὁ μι-
σθὸς ἔχει φαγωθῆ ἀπὸ τὴ δεύτερη,
λογαριάζει τοὺς καφέδες, τὰ τσιγά-
ρα, τὸ τράμ και μετὰ): "Ὅχι σήμερα
κορίτσι μου!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΕΝΤΟΥΡΑΤΟΣ

ΒΙΖΑΜ ΓΕΛΟ

ΤΑΒΕΡΝΑ

Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ

Η ΕΞΕΜΕΙΣ ΤΟΥ Κ

—Κάθε βδομάδα που περνά κάτι καινού-
κι' ἔτσι τὸ ΚΕΔ κατάρτισε γιὰ τοὺς π
Κάθε φαντάρου ὁ καιρὸς στὸ θέατρο
Γι' αὐτό, τὸ κέφι τῶν καμῶν γιὰ σύντρο

—'Η πύλη μας στολιστήκε με ἄνθη και
Τὸ πάρκο μας πλημμύρισε λογιῶν-λογ
Σίγουρα μάς ζηλεύουνε ὅλα τὰ ἄλλα
Κι' ἐντὸς ὀλίγου θάχουμε διὰ τὸ ΚΕΔ

—"Ὅλα λοιπόν ἀλλάζουμε ἐκτὸς ἀπ' τὸ
Ποῦ εἶναι πάντα ἀκούρατος, ποτέ το
Μὰ κάποια μέρα και γι' αὐτὸν θαροῦ
Θὰ πάη λέω γιὰ μαλλὶ και θάβηγ κα

—Γι' αὐτό, μιά και τὰ κτήρια τόσο πολ
Νὰ φτιάξουμε, λέω, γραμμές γιὰ τράμ
Κι' ἔτσι οἱ φαντάρου ἄκουα ἐδῶ κι' ἔ
Δὲν θὰ τοὺς καιγεταί καιροὶ γιὰ ζέστ

—Τότε, μιά και θὰ ἔχουμε καλὴ συγκοι
Θὰ περισσεύη δρεξὶ γιὰ χιλίες δὺο τρ
Κι' ἡ ξεκούραστη ζωὴ γιὰ νὰ μὴ φέρ
Θὰ φέρουμε προληπτικῶς και μερικέ

—Και τότε πιά θάναι τὸ ΚΕΔ συγκρότ
Δὲν θάναι πιά στρατάπεδο, ἀλλά... μ

—Μπράβο Γιάννη! Βιάζεσαι νὰ τὴ βαρῶς πιὸ γρήγορα,
θέλεις νάσαι ὀλομόναχος στὸ προσκλητήριο κι' ἔτσι τὴν πάθαμε.

Αμύνε Ελπίδα

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ο ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ

Μόλις είχε καταταχθῆ ὁ Γιάννης κοί ἡ διαταγῆ τοῦ Βασιλέως τοῦ ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση: «Ἡμεῖς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων...» Αὐτὴ ἡ φράση τοῦ τυπώθηκε καλὰ στὸ μυαλό του.

Ἀλλὰ ἦταν καὶ τὸ ἄλλο. Ποτὲ του δὲν εἶχε καταφέρει νὰ μιλήσῃ στὸ πληθυντικὸ σ' ἕνα ἀνώτερό του. Γιὰ ἄλλους ἢ συνηθισμένη του προσφώνησις ἦταν τὸ «Σὺ». Καὶ ὅταν κάποτε ἔφαγε μιὰ τεσσάρρα ἀπὸ τὸν Λοχαγὸ του, ἡ μόνη του ἀπάντησις ἦταν:—ΕΣΥ κύρ Λοχαγέ μου τῶκανες αὐτό; Καὶ δὲν μου λές τούλάχιστον τὸ γιατί;

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Λοχαγὸς τὸν κάλεσε καὶ τοῦ ἔκανε μᾶθημα. «Ὅταν μιλάς σέ μενα ἢ σέ κανένα ἀνώτερό σου, θὰ μιλάς σάν νὰ πρόκειται γιὰ πολλὰ πρόσωπα, σάν νᾶμαι «ἐμεῖς» καὶ ὄχι «ἐγώ».—Κατάλαβες;»

—«Κατάλαβα».

—Καλὰ πήγαινε τώρα.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ ὁ Λοχαγὸς ζήτησε μερικοὺς ἐθελοντὰς γιὰ μιὰ δευλειά. «Ὅποιος θέλει νάρθῃ θὰ λήθῃ τὸνομά του καὶ παρών», διέταξε. Ὑστερα λέει στὸν ἀρχηγὸ νὰ μετρήσῃ καὶ νὰ τοῦ πῆ, ἂν λείπῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἄνδρες του.

—Γιάννηδες παρόντες, εἶπε ξαφνικὰ μιὰ φωνή.

—Καλὰ, ἀπήντησε ὁ Λοχαγὸς, νομίζοντας ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦλεγε, ὅτι οἱ ἄνδρες του εἶναι παρόντες, ἂν καὶ κατὰ κάποιον περιεργὸ τρόπο εἶναι ἀλήθεια.

—Γιάννηδες παρόντες, ἐπέμενε ἡ φωνή.

—Καλὰ παιδί μου τὸ ἄκουσα. Ποιὸς θέλει νὰ βγῆ τώρα γιὰ τίς δουλειές τοῦ σᾶς ἔλεγα;

—Γιάννηδες! Παρόντες! εἶπε ἡ φωνὴ γιὰ τρίτη φορὰ.

—Ποιὸς τῶπε αὐτό; Θύμωσε ὁ Λοχαγὸς.

—Ἐμεῖς! οἱ Γιάννηδες!

—Ποιοὶ Γιάννηδες μωρέ;

—Ἐμεῖς κύριε Λοχαγέ! καὶ ὁ Γιάννης ἔκανε ἕνα βῆμα.

—Καὶ γιατί μωρὲ μιλάς σάν νᾶσαι διπλὸς;

—Μὰ ἐσεῖς κύριε Λοχαγέ δὲν μᾶς εἶπατε, ὅταν μιλάμε στὸν ἀνώτερό μας, νὰ μιλάμε σάν νὰ πρόκειται γιὰ πολλὰ πρόσωπα;

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ.

ομάδα πὸν περνᾷ κάτι καινούργιο γίνεται τὸ Κ.Ε.Δ. κατήντησε γιὰ τοὺς παλιούς ἀγνώριστο ἀντάρου ὁ καημὸς στὸ θέατρό μας πνίγεται ὅς, τὸ κέφι τῶχουμε γιὰ σύντροφο ἀχώριστο.

μας στολιστικὴ με ἄνθη καὶ με δένδρα κό μας πλημμύρισε λογιῆς-λογιῆς λουλούδια ἡ μᾶς ζηλευοῦνε ὅλα τὰ ἄλλα κέντρα ἡ ὀλίγου θάχουμε διὰ τὸ Κ.Ε.Δ. τραγουδία.

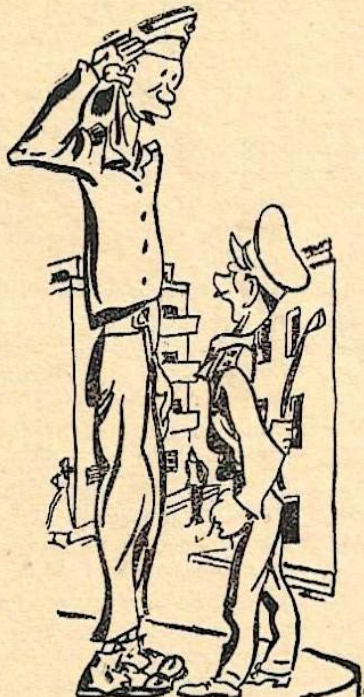
οἱ πὸν ἀλλάζουνε ἐκτός ἀπ' τὸν Μανιάτη αὐτὸ πάντα ἀκούρευτος, ποτὲ του ξυρισμένους ἡ ἡμεῖς μὲρα καὶ γι' αὐτὸν θαρρῶ θὰ γίνῃ κάτι. ἡ λέω γιὰ μαλλί καὶ θᾶβρη κουρεμμένους.

ὅς, μιὰ καὶ τὰ κτίρια τόσο πολὺ ἀπέχουν ἡ ἡμεῖς, λέω, γραμμὲς γιὰ τράμ, λεωφορεῖο ἡ οἱ φαντάρου ἄκοπα ἔδω κι' ἐκεῖ θὰ τρέχουν τοὺς καίγεται καρφί γιὰ ζέστη ἢ γιὰ κρῦο.

ἡ καὶ θὰ ἔχουμε καλὴ συγκοινωνία ἡ ἡμεῖς ὄρεξι γιὰ χίλιες δύο τρέλλες ἡ σκούραστη ζωὴ γιὰ νὰ μὴ φέρῃ ἄνια ἡ ἡμεῖς προληπτικῶς καὶ μερικὲς κοπέλλες.

ἡ πιά θᾶναι τὸ Κ.Ε.Δ. συγκρότημα ὑπέργειο. ἡ πιά στρατόπεδο, ἀλλά... μικτὸ κολλέγιο.

Ε. ΠΑΠ—Σ

—Στρατιώτη, γιατί δὲν χαιρετᾷς;
—Μὲ συχαρεῖτε. δὲν σᾶς ἀντελήφθηκα!

—Χριστὸς Ἄνεστη!
Ἄληθεια μεγάλη ἡ νηστεία, πὸν μᾶς ἔκανε νὰ θέλουμε τρία φῶτα γιὰ νὰ ἰδοῦμε τὴν Ἀνάστασι!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΕΝΤΟΠΡΑΤΟΣ

ΣΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΘΥΓΛΟΥ

Γ' (Τελευταίον)

Τού λόγια Π. ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΥ

Ἄλλοι διηγούνταν πῶς ἓνα ἀεροπλάνο ἄδειασε ἀιθελά του τὴν βενζίνη πάνω στὴν πόλι καὶ κατὰ τύχη ἔπεσε πάνω σὲ φωτιά. Ὅπως καὶ νᾶζει ἦταν γραφτὸ καὶ εὐκαιρία ν' ἀνοικοδομηθῇ σ' εὐρωπαϊκὸ στέδιο.

Γιὰ ἓνα ξένο δὲν ἔχει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ἡ πυρκαγιά σὺν τῆς βενζίνης. Μιὰ εὐρωπαϊκὴ συνοικία σὺν τόσες ἄλλες τοῦ κόσμου. Ὁ προσεχτικὸς ὅμως ἀνιχνευτὴς, ξετρυνώνει μιὰ ζωὴ νὰ πᾶλλεται μὲ δικὸ της ρυθμὸ καὶ συνήθειες.

Διαλέγω ἓνα τραγὸν γιὰ νὰ μὲ πᾶη στὴν καρδιά τῆς ζωῆς της. Ἡ διαδρομὴ εἶναι εὐχάριστος μ' ὄλο πού τὸ τραγὸν τριζοβολεῖ καὶ στριγγλίζει, ἀπειλώντας νὰ διαλυθῇ. Ἐχει ἀπελπιστικά γερόματα. Στὶς στάσεις ἀράζει κανονικά, ξεκουράζεται τάρτηριοσκληρωμένα του μέλη. Καὶ τὰ λεωφορεῖα τὸ ἴδιο, σὺν νὰ ἀγωνίζονται πού νὰ φτάσῃ ἀργότερα στὸ τέρας. Ὁ περιεργὸς αὐτὸς ἀγὼν βραδύτητος δίνει καιρὸ νὰ θαναστοῦν ἀπὸ τὸν ἐπιβάτη ἡ ὁμορφίεσ τῆς Θεσσαλονίκης πού περιδιαβαίνει τοὺς δρόμους, μὲ ζηλευτὴ σοβαρότητα καὶ συνήθως δίχως νὰ μασᾷ τσίλι καὶ ἡ ἐκπιροσκοροτοῦντα «μπαζούκα». Ἀνοίγει κ' ἡ ὄρεξις βλέποντας ζαχαρολαστέια σχεδὸν σὲ κάθε γωνιά μὲ σωροὺς φοινίκια, κουραμπιέδες τουλούμπες κ' ἄλλες ἀνατολίτικες λιχουδιές....

Ἡ ὥρα πέρνει νὰ σουρουπώσῃ κ' αὐτὴ τὴ στιγμή νιοὶ καὶ νιές βγαίνουν βόλτα στὴν ὁδὸ Τσιμισκή. Χαριτωμένους περιπάτους, ὅπου ἐπίδοξοι δὸν Ζοῦνι θερεῦνουν φιλόδοξεσ Μποβαρύ. Οἱ ρομαντικοὶ προτιμοῦν τὰ κέντρα τῆς Ἀρετσού, παραλιακὴ τοποθεσία σ' ἀπόκορημνη ἀκτὴ, πού ὅταν τὸ φεγγάρι ἀνατέλει, ἀπλώνει ἓνα κλίμα ἀσημί πάνω στὴ θάλασσα, ἀπὸ τὰ πόδια σου ἴσαμε πέρα στ' ἀσημιόφεγγα σκοτιάδια τοῦ ὀρίζοντος.

Ἐχει νυχτώσει γιὰ καλὰ. Ἡ ὥρα δὲν εἶναι περασμένη κ' ὅμως ὁ κόσμος χάθηκε διὰ μιᾶς σὺν ἀπὸ σύνθημα, σάμπως τὸ ἔργον τῆς ἡμέρας νὰ τελειώσουν.

Τραβῶ κατὰ τὴν παλιὰ Θεσβόνικη. Δρομάκια στενά, ὄλο γυρίσματα κ' ἀνηφοριές σου πιάνουν τὴν ἀνάσα. Ἀπλώνω τὰ χέρια μου, ἀγγίζω τοὺς δυὸ ἀπέναντι τοίχους, ἄλλοι εἶναι πολὺ φραδύτερα τὰ σοκάκια. Σπίτια σιβαγμένα, χισμένα μὲ ἀρχιτεκτονικὴ πού ἀνήκει στὸ παρελθόν. Τὰ τακούνια βρῖσκουν σκληρὸ τὸ καλντερίμι καὶ κροτοῦν ξηρά, ξυπνώντας τοὺς κοιμισμένους θρούλους. Ἀπὸ κανένα παραθύρο περιμένει γὰ ξεπροβάλλῃ καμιὰ χανούμισα διπλοτυλιγμένη ἢ ἀκόμη νὰ σὲ χαιρετίσῃ κόρη βυζαντινὴ. Μπορεῖ ὅμως νὰ ὑπολογίσῃ πῶς καὶ κανένας ἱππότης ἢ πατριώτης βυζαντινὸς θὰ σὲ ἀναγκάσῃ νὰ παραμερίσῃς καθὼς θὰ περνᾷ καβάλλα στ' ἄλογό του, ἀγέρωχος, περήφανος γιὰ τὴ γεννιά του. Περνοῦν καβαλλάρηδες πολεμιστὲς ζυγιάζοντας φρονικὲς λόγχεσ ὅμοιοι Αἰ Γιώργηδες.

Τὰ βήματά μου πὰ τὰ ὀδηγεῖ ἡ περασμένη ζωὴ, πού ζῆ αὐτὴ τὴν ὥρα. Φτάνω σὲ μιὰ ἐκκλησία πού ἡ πολὺχρωμες ἀνταύγειες τῶν παραθυριῶν της ὑπό-

σγονται μυστικοπαθῆ γαλήνη. Εἶναι καλὸ ξεπόσταμα γιὰ κουρασμένο ὀδοιπόρο. Μπαίνω κ' ἀνάβω ἓνα κερι. Κατανυκτικὸ ἐκκλησίασμα ὀλονυκτεῖ, προσφέροντας νοῦ καὶ ψυχὴ γιὰ νὰ γίνῃ πῶ ἱερὸς ὁ χώρος καὶ ἡ ὥρα. Γέροι ψαλιτάδες τονίζουν τροπάρια στὴν ἀγνή βυζαντινὴ μελωδία καὶ τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα τοὺς ἀκολουθεῖ. Γνήσια Βυζαντινὴ στιγμή στὴν Βυζαντινὴ ἐκκλησία τῶν «Ταξιαρχῶν».

Βυζαντινὴ ἐκκλησία πού ἡ κτίσις του περνάει τὰ χίλια χρόνια εἶναι πολλὰ. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος, ἡ Ἁγία Σοφία, ὁ ἔρειπωμένος Ἅγιος Γιάννης καὶ ἄλλες, ξέχωρα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Πολιούχου, ἡ καλλιτέρα σωτήρας τῆς πόλης. Ἡ παρὰ ὀδοσση κ' ἡ ἱστορία πολλὰ λένε γιὰ τὰ θαύματά του καὶ πολλὰ ἐξιστοροῦν γιὰ τὸ πῶς φορέσῃ γλύτωσε τὴν πόλι του πού ἦταν καὶ τόπος τοῦ μαρτυρίου του κατακροσουρηθῆς ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους γιὰ τὴν χριστιανικὴ του πίστι.

Στὴν ἐκκλησία του σώθηκε ἀπὸ τὴν πυρκαγιά τοῦ 1918 μιὰ τοιχογραφία πού διηγῆται τὴν σωτηρία τῆς πόλεως ἀπὸ τὴν χίρη του. Στὰ δεξιὰ τῆς τοιχογραφίας ἓνας καβαλλάρης, ἀσφαλῶς ὁ αὐτοκράτορας (ὅπως φανερώνουν τὰ διάσημά του) τρέχει ἀκολουθούμενος ἀπὸ στρατηγούς καὶ στρατιώτας, νὰ σώσῃ τὴν Θεσβόνικη πού παριστάνεται νὰ πυροπολεῖται. Σὲ μιὰ ἐκκλησία μαζεμένα γυναικοπαῖδα φαίνονται νὰ παρακαλοῦν τὸν ὕψιστο: «Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου...» Ἡ πόλις ὅμως ἔχει πατηθεῖ ἀπὸ τοὺς βαρβάρους πού σκοροποῦν τὸν θάνατο. Ψηλὰ στὴν τοιχογραφία, ἓνας ἄγγελος κάνει τὴν ἐμφάνησίν του. Σημεῖο πῶς ἡ θεία πρόνοια φροντίζει γιὰ τὴν σωτηρία. Εἶναι ὁ ἄγγελος πού προπέμπει ὁ Ἅγιος Δημήτριος ὅταν βοηθάει.

Ἡ Θεσβόνικη Μεγάλου ἀστικὸ κέντρο μὲ γερὸ ἐμπόριο καὶ καλὸ λιμάνι συγκέντρωνε ἄφθονο πλοῦτο. Γι' αὐτὸ γινόταν πάντοτε τὸ ἐπίκεντρο ὀνειρῶν πολλῶν κατακτητῶν. Οἱ Σλαῦοι στὰ 617 οἱ Νορμανδοὶ τοῦ 12ου αἰῶνα, λίγο ἀργότερα οἱ Φράγκοι καὶ ἐπὶ αἰῶνας οἱ Συρακιανές, τῆς ἐπετίθεντο ἀκατάπανστα. Ἀλλὰ ἡ ζωτικὴ πόλις προστατεύονταν ἀπὸ τὴν ἀκατάλυτη δύναμη τοῦ Ἁγίου προστάτου της, πού λάβαινε στίς δύσκολες στιγμὲς ὁ ἴδιος, μέρος, στὴν μάχη. Ἐνα τέτοιο χρονικὸ σώθηκε στὰ βιβλία «ὅταν οἱ Σλαῦοι ὀδηγημένοι ἀπὸ τοὺς Ἀβάρους πολιορκήσαν τὴν Θεσβόνικη ἀπὸ ξηρὰ καὶ θάλασσα, ὁ ἅγιος κινήθηκε κατὰ τοῦ βαρβαρικοῦ στόλου, περπατώντας πάνω στὴ θάλασσα σὰ σὲ στεριά. Καταπολέμησε καὶ διεσκόρπησε τοὺς βαρβάρους.» Καὶ οἱ Θεσβόνικες ὅμως, ἀμύνονταν καρτερικῶς, ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος.

Κι ἦταν σκληρὸς ἀνήλεος ὁ πόλεμος τότε. Ἀσπίδα μὲ ἀσπίδα, κοντάρι μὲ κοντάρι, σπαθὶ μὲ σπαθὶ. Ὅταν οἱ πολιορκητὰ ἔξιμαν γιουρούσι, οἱ πολιορκημένοι τοὺς περιέλουαν μὲ ζεματιστὸ λάδι ἢ κατράμι καὶ καφτὴ στάχτη, προσεγνόντας φριχτὰ ἐγκαύματα. Τὰ λάβανα πίσω τὰ καψίματα καὶ μὲ τὸ πᾶ-

ΠΑΣΧΑ ΝΙΚΗΣ

ρα πάνω, οι βολλοτρες των πολιορκητων εστελναν αναμενες μπαλες που αναβαν τεραστιες πυροκαγες κι εφερναν σε απελπισια τους δυστυχους κατοικους. "Οταν η μάχη γίνονταν εκ του συστάδην, το πεδίο εμοιαζε με σφαγείο. Το τσεκούρι πρώτο και καλλίτερο προξενούσε χάνουσες, φριχτές πληγές, άκρωτηριασμούς, τὰ κορμιά πελεκώταν σαν κανσόξυλα, κι η λόγγος μπηγότανε άλύπητα στις σάρκες. Γύρω από ένα φλάμπουρο ή ένα μεγάλο πρόσωπο συνήθως χύνονταν πολύ αίμα σχηματίζοντας λίμνες και ρυάκι.

"Ολ' αυτά τα επέμεναν και ή δυο παρατάξεις άγόγγυστα, γιατί ήξαιραν οι πολιορκηταί αν νικούσαν τί πλούσια λάφυρα θά έπεφταν στα χέρια τους. Οι πολιορκούμενοι πάλι, άντεχαν στην βασανιστική δίψα και πείνα, προτιμούσαν το αισχρό γεύμα άποτελούμενο συνήθως από ένα χολεριασμένο ποτικόν και το γλυρό νερό του πηγαδιού που ξερενε το σάλιο κι έκανε τις γλώσσες σαν τσαρούχι, γιατί γνώριζαν καλά τί τους περίμενε αν υπέκυπταν: «'Εν στόματι ρουφαίας θά διαπεράσω διά πυρός και σιδήρου θά έρημώσω τη πατρίδα τους». Κοντά χίλια χρόνια πέρασε παλεύοντας με προαιώνιους εχθρούς ή πόλις του Αγίου Δημητρίου, έως δτου το 1430 αλάθηκε από τους Τούρκους. 500 χρόνια έμεινε στον ζυγό σέροντας την βαρειά άλυσίδα της σλαβιάς ύπου μιá μέρα στις 28 Οκτωβρίου του 1912 την ήμέρα της γιορτής του Αγίου, έλευθερώθηκε. Οι Τούρκοι στο πέρασμά τους άφησαν γερά άχνάρια κι ένα άπ' αυτά είναι ο μιναρές χτισμένος στο εκκλησίακι του Αγίου Γεωργίου. Ξεκορφίζει πάνω από τα σπίτια, συναγωνιζόμενος τις καμίνες των έργοστασιών στο ύψος, που αναδίδει πυκνούς καπνούς, εύχια στον σύγχρονο θεό "Ηφαιστο.

Η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου δέν λειτουργείται. Η αρχαιολογική σκαπάνη κατέσκαψε τον τόπο στερόντας έτσι από μιá περίφημη εκκλησία τον Χριστιανικό κόσμο, άποκαθιστώντας όμως την ιστορική αξία του μνημείου, που είναι τεράστια κι άποδυνώνει μόνον αυτό, την σταθερή κι άκμαζουσα έλληνικότητα της Θεσλονίκης από την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρουως τὰ χρόνια μας, με τις επιγραφές τὰ γλυπτά και την τέχνη του, που ήρθαν στο φως με τις άνασκαφές.

Αυτή είναι ή πόλις του Αγίου Δημητρίου ή στεφανομένη με την δόξα του Μεγάλου Αλεξάνδρου και του Βυζαντίου. Μιά πόλις ζωτική του Έλληνισμού. Ένα προπύργιο του έλληνικού πολιτισμού που επί χιλιετηρίδες βαστούσε το βάρος των βαρβαρικών επιδρομών του βορρά. Το μεγάλο όνειρο των εχθρών, που πάντα τους άπαγοίτησε γιατί αίμα της είναι οι Έλληνες, πνεύμα της ή Έλληνική παράδοση. Νύμφη του Θερμαϊκού που έχει τὰ βλέμματα στραμένα στον πατέρα του Έλληνισμού, στον Όλυμπο.

Π. Μ.

Ο άτέλειωτος χρόνος του μαρτυρίου και των παθών, φαίνεται πως έληξε όριστικά πλέον εις την Πατρίδα μας. Ο χρόνος αυτός της διηνεκούς πάλης προς τον θάνατο, έσβυσε σε τούτη τη γη. Από τη σκληρή αυτή πάλη, την οποία μās επέβαλλαν οι εχθροί της ειρήνης, έδοκιμασθήκαμε σκληρά, ύποφέραμε άφάνταστα, φθιάσαμε συχνά μέχρι το χείλος της άβύσσου και διακινδυνεύσαμε αυτήν ταύτην την ύπαρξιν μας.

Ο βαρύν όμως Σταυρός του Γολγοθά τον όποιον άναγκασθήκαμε να σύρωμε, δέν είναι μόνον το σύμβολο του πόνου και του άγώνος, αλλά είναι συγχρόνως και το σύμβολο του Πνεύματος κατά της ύλης και των δυνάμεών της, ή έγγύσις της νίκης και της Άναστάσεως.

Είχαμε και μιές όδηγηθεί προς τον θάνατον, όπως χθές ο Υιός του Θεού όδηγήθη εις τον θάνατον το Σταυρικό κι ήταν χθές το πάθος το μεγάλο, ήταν το δρώμα και το κλάμα, το καμπάνισμα το λυπημένο του θανάτου, το καμπάνισμα που το ζήσαμε χθές, που δέκα όλόκληρα χρόνια το ζούμε.

Η βαρειά όμως ταφόπετρα κύλησε, κι ο τάφος άνοιξε και από τον τάφο έξεπήδησε ή νίκη νίκησε ή ζωή τον θάνατο και ο δρόμος άνοιξε ξανά προς την ζωή.

Κι από τὰ χαλάσματα, άκούσθηκε μιá παληά, γνώριμη, αιώνια όμως κι άκατάλυτη φωνή. Είναι ή φωνή που μās καλεί να εορτάσωμεν την νίκη κατά του σκότους και του θανάτου, του θριάμβου του Χριστού κατά του Άδου. Είναι ή φωνή που μās καλεί να εορτάσωμεν την μεγαλειότεραν ήμέραν της Χριστιανωσύνης, ΤΟ ΠΑΣΧΑ. Και είναι αλήθεια ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ. Δέκα χρόνια τώρα σύραμε με τρεμάμενα πόδια το Σταυρό του μαρτυρίου προς τον Γολγοθά, δέν λυγίσαμε όμως διατηρήσαμε πάντα σταθερή την έλπίδα και άκαμπτον την θέλησιν προς την νίκη. Και ή νίκη του Χριστού. μās εύρε αυτόν τον χρόνο νικητάς εις τον άγωνα, τον όποιον δέκα χρόνια τώρα κάνουμε κατά των δυνάμεων του όλέθρου και του εξαφανισμού.

Να γιατί το Πάσχα τουτο πρέπει να το γιορτάσωμεν με μιá ξεχωρη χαρά. Πανηγυρίζουμε αλήθεια δύο νίκες. Την νίκη του Χριστού και την νίκη του Έθνους.

Χριστός Ανέστη.

Η Έλλάς Ανέστη. Η Έλλάς ζή και θά ζή αιώνια, γιατί ζή μέσα της ο Χριστός, από τον όποιον άντλει, την δύναμιν, το φως, το άνέσπερο φως του μαρτυρίου.

Α. Τ.

ΤΑ ΒΡΑΧΕΑ ΚΥΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗΝ

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν καὶ εἰς τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην, νὰ χρησιμοποιήσῃ τοῦτον ὡς θεραπευτικὸν μέσον εἰς διαφόρους νόσους. Ἦδη τὰ φυσιολογικὰ ἀποτελέσματα τοῦ συνεχοῦς καὶ ἐναλλασσομένου ρεύματος εἶναι ἤδη γνωστὰ εἰς ὅλους. Ἡ διέγερσις ἣτις ἀσκεῖται εἰς τοὺς μῦς τοῦ ἀνθρώπου, ἔνεκα τῆς διόδου τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἐνεργεῖ ἀποτελεσματικῶς ἐπὶ τῆς θεραπείας πολλῶν νευρικών παθήσεων.

Ἐὰν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἰσχυρῶς ἐντάσῃ διατρέξῃ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, τότε, ἐκτὸς τῶν γενικῶν φαινομένων, παρατηρεῖται τοπικῶς μία μυϊκὴ σύσπαισις (γράμπα), ἡ ὁποία διαρκεῖ ὅσον καὶ ἡ διόδος τοῦ ρεύματος, με ἀποτέλεσμα ἡ γαίρ τοῦ πειραματιζομένου νὰ ὑποστῇ ἔλξιν ἐπὶ τοῦ ἠλεκτροφόρου ἀγωγοῦ.

Ἡ ἠλεκτροπληξία δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ προσβολὴ τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ καρδιακῶν μυῶν ἣτις καὶ ἐπιφέρει τὸν ἀκαριαῖον θάνατον.

Ἐὰν πειραματισθῶμεν με ρεύματα ἐναλλασσόμενα 50 περιόδων, τότε ἔχομεν συνεχῆ σύσπαισιν τῶν μυῶν, λόγω τῆς συνεχοῦς μεταβολῆς τοῦ ρεύματος ἀνά πᾶσαν στιγμὴν.

Τὸ 1890 ὁ Γάλλος ἐπιστήμων Ντ' Ἀρσονβάλ ἐμελέτησε συστηματικῶς τὰ ἀποτελέσματα ρευμάτων μεταβαλλομένης συχνότητος καὶ ἀσθενοῦς ἐντάσεως ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ.

Πειραματικῶς διεπίστωσεν ὅτι μέχρι τῆς συχνότητος τῶν 10.000 κύκλων, ἡ νευρομυϊκὴ διέγερσις αὐξάνει εἰς τὸ μέγιστον, πέραν αὐτῆς τῆς συχνότητος ἐλαττοῦται καὶ μηδενίζεται τελείως μέχρι τῆς συχνότητος τῶν 100.000 κύκλων. Αἱ πέραν αὐτῆς τῆς τιμῆς συχνότητες οἰδεμῖαν νευρομυϊκὴν σύσπαισιν ἀσκοῦν, μὴ ἐμφανιζομένου τοῦ φαινομένου τῆς ἠλεκτρολύσεως.

Τὸ περισσότερο ἐμφανὲς ἀποτέλεσμα τῆς ἐπαγωγῆς τοῦ ρεύματος ὑψηλῆς συχνότητος εἶναι ἡ θέρμανσις τῶν ἰσθῶν, ἣτις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν συχνότητα τοῦ χρησιμοποιουμένου ρεύματος.

Τὸ δέρμα, ἔναντι τοῦ συνεχοῦς ρεύματος παρουσιάζει μεγάλην ἀντίστασιν. Τὸ αἷμα, οἱ μῦς, τὰ σπλάγχνα, εἶναι καλοὶ ἀγωγοὶ καὶ δύνανται νὰ ἐξομοιωθῶν με διάλυσιν ἁλῶτος 70jο, τὴν ὁποίαν διαπερνᾷ εὐκόλως τὸ ρεῦμα. Τούτων ἡ ἀντίστασις δὲν ὑπερβαίνει τὰ 200 ὧμ, ἐνῶ ἡ ἀντίστασις τοῦ δέρματος κυμαίνεται ἀπὸ 5.000—6.000 ὧμ. Τὰ πρᾶγματα παρουσιάζονται διαφορετικὰ με τὰ ὑψίσουχα ρεύματα. Ἡ δερματικὴ ἀντίστασις ἐλαττοῦνται σημαντικῶς καὶ εἰς τοὺς 300.000 κύκλους φθάνει στὰ 500 ὧμ. Τὸ δέρμα εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἔχει θέσιν ἔν τιμῃ μέτρω διηλεκτρικοῦ ἐνὸς συμπυκνωτοῦ τοῦ ὁποίου οἱ ὀπλισμοὶ θὰ ἦσαν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ ἠλεκτρόδιο ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ κεντρικὸς ἠλεκτρολύτης (αἷμα σπλάγχνα).

Διὰ 300.000 περιόδους (συχνότης διαθερμικῶν ρευμάτων) ἡ διόδος τοῦ ρεύματος πραγματοποιεῖται κυρίως δι' ἀγωγιμότητος. Διὰ συχνότητα 100 μεγακύκλων ἣτις χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν θεραπευτικὴν, ἡ διέλευσις τοῦ ρεύματος πραγματοποιεῖται διὰ ζωηρικότητος.

Σήμερον ὁπὸ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης χρησιμο-

ποιοῦνται συσκευὲς διαθερμίας με συχνότητος τῆς τάξεως τῶν 100.000.000 κύκλων. Οἱ συσκευὲς αὐτὲς τῶν βραχέων κυμάτων, παράγουν συντηρούμενα κύματα. Τὰ ἠλεκτρόδια τῶν ἀνωτέρω συσκευῶν ἀποτελοῦνται ἀπὸ μεταλλικὰς ἀλάκας μεταβλητοῦ μεγέθους. Τὰ περισσότερα συνίστανται ἀπὸ ἓνα πλατύ, ἐκ βακελίτου τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ δέρματος με ἀπόστασιν ἐκ τῆς μεταλλικῆς πλάκας μικροτέραν τῶν 2 ἐκ. Δύνανται ἐπίσης διὰ τὴν θεραπείαν τῶν μελῶν νὰ χρησιμοποιηθῇ ἓνας ἐλαφρὸς ἀγωγὸς καλῶς μεμονωμένος περιελιγμένος ἐν εἶδι σωληνοειδοῦς γύρω ἀπὸ τὰ πρὸς θεραπείαν μέλος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπάγονται τὰ ὑψίσουχα ρεύματα. Ἡ ἔντασις τοῦ ρεύματος ρυθμίζεται ἀναλόγως τῆς ἀνοχῆς τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ὄχι ὑπὸ τῶν ἐνδείξεων τοῦ ὀργάνου.

Τὰ ὑψίσουχα ρεύματα χρησιμοποιοῦνται ὡς μέσα θερμάνσεως καὶ ρυθμισταὶ τῆς κυκλοφορίας εἰς τὰς παραλύσεις καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν πολυμυελίτιδα. Ἐπίσης χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἰσχυαλῶν νευραλγῶν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πάσχων ἀτακουφίζεται με τὴν παρρηγομένην εὐχάριστον θερμοότητα.

Εἰδικῶς ἐπὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ καρδίνου οἱ Ἀγγλοὶ ἱατροὶ Κούρτις καὶ Ντίξενς, ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ὑψηλὴ συχνότης ἐπιδρᾷ διὰ τῆς ὑψώσεως τῆς θερμοκρασίας, ἣτις ἀσκεῖται ἐπὶ τῶν ἰσθῶν. Δι' αὐτῆς προκαλεῖται μία ἔντινος ἀγγειοδιαστολὴ τῆς θερμοαιμῆς χώρας. Ἡ αὐξήσις τῆς κυκλοφορίας ἐπιφέρει μίαν αὐξήσιν τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ὕλης τῶν κυττάρων καὶ παρακινεῖ τὴν φυσικὴ ἀμυνα τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς μολύνσεως.

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΠ.
Δοχαγὸς Διαβ.

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

σκεται στὴν ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ καλύμματος τοῦ δέκτη. Ἔστι πλησιάζουμε περισσότερο στὸ «μαγικὸ καθρέφτη» τῶν παραμυθῶν.

Ἡ κατασκευὴ τῶν σωλῆνων προχώρησε σήμερα πολὺ σὲ βαθμὸ νὰ μᾶς δίνουν σωλῆνες με ἐπιφάνεια προβολῆς ποὺ ἡ διάμετρό της φτάνει στίς 31 1/2 Ἴντσες, ἀλλὰ οἱ σωλῆνες αὐτοὶ παρουσιάζουν μεγάλες δυσχέρειες στὴν κατασκευὴ καὶ ἐπὶ πλέον ἀπαιτοῦν μεγάλην προσοχὴ κατὰ τὴ μεταφορὰ τους. Προτιμοῦν, λοιπὸν, νὰ κατασκευάζουν μικροῦς σωλῆνες, ποὺ νὰ δίνουν ὅμως πολὺ καθαρὴ καὶ πολὺ φωτεινὴ εἰκόνα, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ τὴ μεγαλῶνουν με κάτοπτρα εἰδικὰ, ὅπως τὸ κάτοπτρο Schmidt, καὶ νὰ τὴν προβάλλουν, δίχως τὸ φόβο τὰ παρουσιασθῇ στὴν θαμπή. Τὸ σχ. 4 μᾶς δείχνει ἓνα τέτοιο σύστημα πού λειτουργεῖ με τὸ ὀπτικὸ σύστημα Schmidt. Ἡ εἰκόνα, πού παρουσιάζεται στὴ μικρὴ ἐπιφάνεια προβολῆς τοῦ σωλῆνα, προβάλλεται με τὸ κοίλο κάτοπτρο, πού φαίνεται ἀριστερά, στὴν ὀθόνη

Ο ΔΣΥΡΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΠΟΛΕΜΟΝ

«Πρέπει νὰ προπαρασκευάσωμεν δραστήρια ἀμυντικά μέτρα ΤΩΡΑ»

Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἀποβαίνει δυσάρεστος ὑποχρέωσίς μου νὰ διηγήσω περὶ ἐνὸς ἐρχομένου πολέμου—διὰ τρίτην φοράν εἰς τὴν ζωὴν μου.

Δύο καὶ ἕμισυ ἔτη μετὰ τὸ τέλος τοῦ 2ου παγκοσμίου πολέμου εὐρισκόμεθα μακρὰν τῆς εἰρήνης—καὶ ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ αὐτὴν διαρκῶς περισσότερον. Ἄπτεθάνομαι τὸν πόλεμον καὶ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα αὐτοῦ, ὅσον κάθε εἰρηνοφιλος, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ὅταν ἦδη φαίνονται τὰ σημεῖα τῆς θυσέλης—καὶ ἀναμφιβόλως αὐτὰ φαίνονται σήμερον—θὰ ἔπρεπε νὰ προφυλαχθῶμεν καὶ νὰ προετοιμασθῶμεν τ ὄ ρ α.

Πιθανῶς δὲν δύναμαι νὰ πράξω καλύτερον τοῦ νὰ παραθέσω μέρος τῶν προηγουμένων παρατηρήσεών μου ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Τὰ ἐπόμενα εἶναι ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ ἄρθρου μου ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ βραχέα κύματα καὶ προσεχῆς πόλεμος» εἰς τὴν «Τεχνικὴν τῶν Βραχέων Κυμάτων» ἔκδοσις Ὀκτωβρίου 1934 (5 ἔτη πρὸ τοῦ 2ου Παγκοσμίου Πολέμου).

Ἄν εἶναι εὐχάριστον νὰ ὀμιλῇ τις περὶ τοῦ προσεχοῦς πολέμου ἀλλὰ ὅλοι οἱ εἰδήμονες εἶναι ἔτοιμοι νὰ παραδεχθῶν ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι ἀναπόσπαστος μετ' ἡμᾶς καὶ ὅτι, διὰ πολλὰς εἰσέτι χιλιετηρίδας, ὁ πόλεμος θὰ εἶναι μεθ' ἡμῶν. Ἡ προσεχῆς μεγάλη σύρραξις ἐν ὄψει τῶν περιστάσεων, νὰ προβλέψωμεν καὶ νὰ ἐρευνήσωμεν κατὰ ποῖον τρόπον τὰ βραχέα κύματα θὰ μᾶς ἐξυπηρετήσουν εἰς τὴν προσεχῆ πάλην.

Τὸ 1912, ἀρχετὰ ἔτη πρὸ τῆς ἐνάφξεως τοῦ 1ου Παγκοσμίου Πολέμου ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ ὀμιλήσω μετὰ παρόμοιον πνεῦμα καὶ ἤμην τότε πλήρης σκέψεων περὶ τοῦ κατὰ πόσον ἕνας ἐρασιτέχνης τοῦ ἀσυρμάτου ἠδύνατο νὰ φανῆ χρήσιμος εἰς τὸν ἐπερχόμενον ἀγῶνα.

Εἰς τὸν 1ου Παγκόσμιον Πόλεμον, τὰ βραχέα κύματα δὲν εἶχον καλῶς κατανοηθῆ. Ἡ διαβίβασις σημάτων ἦτο δυσχερής, ἐπειδὴ ὁ σωλὴν κενῶ (vacuum tube) ἦτο ἀκόμη ἀτελής, καὶ ἡ ραδιοφωνία δὲν ἦτο ἡ πολῦτιμος ἐπιστήμη τῆς σήμερον.

Εἰς τὸν μελλοναῖον πόλεμον τὰ βραχέα κύματα θὰ παύσων σπουδαιότατον ρόλον—εἰδικώτερον τὰ «μικροκύματα» τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ διενδύονται ὕπως ἕνας προβολεὺς.

Θὰ εἶναι δυνατὸν εἰς τοὺς στρατοὺς νὰ εὐρίσκονται εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν μετὰ τῶν χωρῆς ὁ ἐξθρὸς νὰ δύναται νὰ ὑποκλέπῃ τὰ σήματα χάρις εἰς τοὺς ἀντανακλαστήρας (ἀντανακλαστικά κάτοπτρα), ὥστε τὰ σήματα νὰ μὴ εἶναι δανατὸν νὰ ὑπεισέλθουν εἰς τὸ ἐξθρικὸν στρατόπεδον. Αὐτὰ τὰ «μικροκύματα» καλούμενα ἐπίσης καὶ «ἐκατοστομετρικὰ κύματα» εἶναι ἀμέσου ἐνδιαφέροντος διὰ τὰς ἐπικοινωνίας.

Ἐν ἔτος βραδυτέρον ἐπίσης, εἰς τὴν «Τεχνικὴν τῶν Βραχέων Κυμάτων Νοέμβριον 1935, ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδαν «Βραχέα κύματα καὶ Πόλεμος» ἔλεγον: «Κατὰ τὸν προσεχῆ πόλεμον θὰ εἶδομεν ριζικὰς μεταβολὰς εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν πολεμικῶν

ἐπιχειρήσεων μίαν δὲ ἐκ τῶν πλέον ἐνδιαφεροῦσων μεταβολῶν θὰ εἶναι ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν βραχέων κυμάτων. Αὐτὰ τὰ μικροκύματα φαίνεται ὅτι διαπεροῦν τὴν ὀμίχλην προσέτι καὶ τὰ νέφη καὶ ἐργάζονται κατὰ μῆκος τῶν ὀπτικῶν γραμμῶν. Θὰ εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ ἔξῃς δι' ἕνα ἀεροπλάνο νὰ ζυφθῆ ἐντὸς τῆς ὀμίχλης ἢ ὀπισθεν τῶν νεφῶν διότι τὸ μυστηριῶδες κύμα τὸ ὁποῖον κατευθύνεται ἐναντίον του ἀντανακλάται κάτω πρὸς τὸ ἔδαφος, ὅπου χρησιμεύει διὰ σκοποὺς καταγραφῆς ἢ συναγεροῦ.

Μία πόλις, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προσεχοῦς πολέμου θὰ εἶναι πολὺ εὐκόλον νὰ προστατευθῆ ἐναντι τῶν μὴ κηρυχθέντων ἐξθρικῶν ἀεροπλάνων, διαθέτουσα ἕνα barrage (φραγμὰ) τοιοῦτον μικροκυμάτων, περιβαλλόντων ὀλόκληρον τὴν πόλιν, κατὰ τρόπον αὐτόματον, οὕτως ὥστε αὐτόματα ὄργανα, καταγραφῆς θὰ ἠχῆσουν ἀμέσως συναγεροῦν, ὅταν ἕνα ἀεροπλάνο ἐμφανισθῆ ὑπεράνω τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως. Εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶναι ἀδύνατον δι' ἕνα ἀεροπλάνο ἐξθρικὸν νὰ διέλθῃ διὰ μέσου ἐνὸς τοιοῦτου φραγμοῦ βραχέων κυμάτων (Προφητεία τοῦ radar).

Διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν στρατιωτικῶν Μονάδων θὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπερβολικὰ βραχέα κύματα. Κάθε Τάγμα θὰ ἔχῃ ἰδικὴν του συσκευὴν βραχέων κυμάτων, ἡ ὁποία θὰ εἶναι τόσον μικρὰ ὥστε ἕνας ἄνδρας ἐνκόλως θὰ δύναται νὰ μεταφέρῃ αὐτήν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ συνεχῆς ἐπαφὴ μετὰ τὰ ἐπιτελεῖα πάντοτε.

Ἄλλὰ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἄς εἰπῶ ὅτι εἶμαι εἰς ἐκ τῶν ἐλαχίστων, οἱ ὁποῖοι δὲ ν πιστεύουν ὅτι εἰς τὸν προσεχῆ πόλεμον θὰ γίνῃ χρήσις τῆς ἀτομικῆς βόμβας. Οἱ λόγοι μου δὲ τῆς ἀνορθοδόξου αὐτῆς ἀπόψεως εἶναι ἀπλοὶ καὶ, πιστεύω, λογικοί.

Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχου ν τὴν βόμβαν. Ἐπὶ πολλὰς ἐρχομένας δεκαετηρίδας θὰ προοδεύσωμεν πολὺ εἰς τὴν ἀνάπτυσίν της. Ἐνα τεχνικὸν ἀξίωμα εἶναι ὅτι ἀπαξ ἔχετε τὴν γνώσιν ἐνὸς πολυσυνθέτου τεχνικοῦ ζητήματος θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ προοδεύετε,

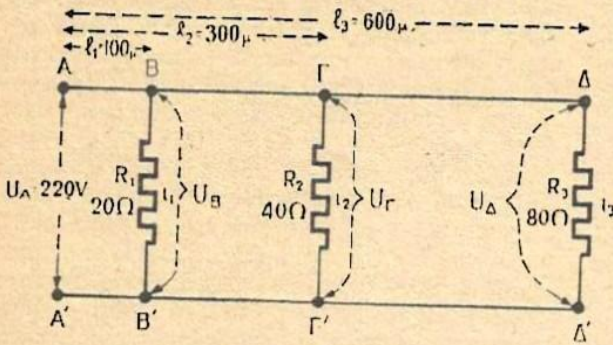
Τοῦτο περισσότερο ἀληθεύει μετὰ τὴν ἀτομικὴν βόμβαν, διότι αἱ τεχνικαὶ της περιπλοκαί, ἐξελίξεις καὶ πολλὰ ἄλλα φάσεις τῆς ἀναπτύξεώς της ἔχουν φυλαχθῆ ὡς ἕνα καλῶς φρουρούμενον μυστικόν.

Δύναται νὰ λεχθῆ μετὰ εἰλικρινῆ βεβαιότητα, ὅτι αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ χρησιμοποιήσουν πρῶται τὴν ἀτομικὴν βόμβαν κατὰ τοῦ ἐξθροῦ. Ὁ ἐξθρὸς, γνωρίζων ὅτι θὰ ἔχωμεν περισσότερο ἰσχυρὰν Ἀτομικὴν βόμβαν ἀπ' ὅ,τι ἐκεῖνος ἔχει, καὶ βεβαίως περισσότερο αὐτοῦ—λόγω τῆς ἐνωρίτερον ἐνάφξεως—θὰ [σκεφθῆ] πολὺ προτοῦ χρησιμοποιήσῃ αὐτὰς ἐναντίον ἡμῶν. Θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι πολὺ περισσότερο ἀνόητος ἀπὸ ὅσον σκεπτόμεθα ὅτι εἶναι. Ὅλίγα χώρα εἰς τὴν ἱστορίαν ἐπετέθησαν ἐναντίον ἄλλης χώρας γνωστῆς ὡς ἰσχυροτέρας καὶ καλύτερον ἐξοπλισμένης.

(Συνεχίζεται εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΡΑΔΙΟΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ

1. 'Από τὰ ὄρια AA', ὅπου ἐφαρμόζεται μιὰ τάση $U_A = 220V$, ξεκινοῦν δυὸ χάλκινοι ἀγωγοί (σχ. 1). Σὲ ἀπόσταση $l_1 = 100$ μέτρα συνδέεται ἕνας ἀποδέκτης $R_1 = 20 \Omega$, σὲ $l_2 = 300$ μέτρα ἕνας ἀποδέκτης $R_2 = 40 \Omega$ καὶ σὲ $l_3 = 600$ μ. ἕνας ἀποδέκτης $R_3 = 80 \Omega$. Πόση διατο-

Σχῆμα 1.

μὴ πρέπει νὰ ἔχουν οἱ ἀγωγοί γιὰ νὰ μὴ ξεπερνᾶ ἡ πτώση τῆς τάσης σ' αὐτοὺς ὡς τὸν τελευταῖο ἀποδέκτη τὰ 2% τῆς ἀρχικῆς τάσης U_A .

Λύση:

Στὰ σημεία AA' ἐφαρμόζεται ἡ τάση U_A
 BB' " " " U_B
 ΓΓ' " " " U_G
 ΔΔ' " " " U_D

$$u = U_A - U_D = \text{ὀλικὴ πτώση τῆς τάσης} = \frac{2}{100} U_A = \frac{2}{100} \times 220 = 4,4 V$$

$$u = i_1 \times \rho \times \frac{2l_1}{S} + i_2 \times \rho \times \frac{2l_2}{S} + i_3 \times \rho \times \frac{2l_3}{S}$$

$$u = \frac{2\rho}{S} (i_1 l_1 + i_2 l_2 + i_3 l_3)$$

$$S = \frac{2\rho}{u} (i_1 l_1 + i_2 l_2 + i_3 l_3)$$

$$S = \frac{2 \times 0,0175}{4,4} (i_1 \times 100 + i_2 \times 300 + i_3 \times 600)$$

$$= \frac{2 \times 0,0174 \times 100}{4,4} (i_1 + 3i_2 + 6i_3)$$

$$S = 0,8 (i_1 + 3i_2 + 6i_3)$$

'Υπολογίζουμε τώρα τὴν περίπου τιμὴ τῆς διατομῆς S ἀπὸ τὰ:

$$i_1 = \frac{220}{20} = 11 A \quad i_2 = \frac{220}{40} = 5,5 A$$

$$i_3 = \frac{220}{80} = 2,75 A.$$

Τότε θὰ ἔχουμε:

$$S = 0,8 (11 + 3 \times 5,5 + 6 \times 2,75) \\ = 0,8 (11 + 16,5 + 16,5) = 0,8 \times 44 \\ = 35,2, \text{ ἄς ποῦμε } 35 \text{ χιλ.}^2.$$

Τώρα μπορούμε νὰ βροῦμε τὶς σωστὲς τιμὲς τῶν i_1, i_2 καὶ i_3 καθὼς καὶ τὶς σωστὲς πτώσεις τῆς τάσης:

$$I = i_1 + i_2 + i_3 \quad (1)$$

'Επειδὴ ἡ ὀλικὴ τάση $U_A = 220 V$ εἶναι τὸ ἄθροισμα τῶν πτώσεων τῆς τάσης στὸ κύκλωμα, ἔχουμε τὶς ἀκόλουθες 3 ἐξισώσεις:

$$220 = I \times \rho \frac{2l_1}{S} + i_1 R_1 \quad (2)$$

$$220 = \left[I \times \rho \frac{2l_1}{S} + (I - i_1) \times \rho \frac{2(l_2 - l_1)}{S} + i_2 R_2 \right] \quad (3)$$

$$220 = \left[I \times \rho \frac{2l_1}{S} + (I - i_1) \times \rho \frac{2(l_2 - l_1)}{S} + (I - i_1 - i_2) \times \rho \frac{2(l_3 - l_2)}{S} + i_3 R_3 \right] \quad (4)$$

'Απὸ τὴν ἐξίσωση (2) ἔχουμε:

$$220 = I \times \frac{0,035 \times 100}{35} + i_1 \times 20$$

$$i_1 = \frac{220 - 0,1 \times I}{20} = 11 - \frac{1}{200} \times I = 11 - 0,005 I$$

'Απὸ τὴν ἐξίσωση (3) παίρνουμε:

$$220 = \left[I \times \frac{0,035 \times 100}{35} + I \times \frac{0,035 \times 200}{35} - i_1 \times \frac{0,035 \times 200}{35} \right] + i_2 \times 40$$

$$220 = \left[I \times \frac{0,035 \times 300}{35} - i_1 \times 0,2 \right] + i_2 \times 40$$

$$= \left[I \times 0,3 - 0,2 \left(11 - \frac{1}{200} I \right) \right] + i_2 \times 40$$

$$220 = \left[0,3 \times I - 2,2 + \frac{0,2}{200} \times I \right] + i_2 \times 40 =$$

$$(0,301 \times I - 2,2) + i_2 \times 40$$

$$222,2 = 0,301 \times I + i_2 \times 40$$

$$i_2 = \frac{222,2 - 0,301 \times I}{40} = 5,555 - 0,00753 \times I \quad (6)$$

'Απὸ τὴν ἐξίσωση (4) ἔχουμε:

$$220 = (0,301 \times I - 2,2) + (I - i_1 - i_2) \times \frac{0,035 \times 300}{35} + i_3 \times 80$$

$$= (0,301 \times I - 2,2) + (0,31 - 0,3i_1 - 0,3i_2 + i_3) \times 80$$

$$= 0,301 \times I - 2,2 + 0,31 - 0,3 \left(11 - \frac{I}{200} \right) -$$

$$0,3 (5,555 - 0,00753 \times I) + i_3 \times 80$$

'Επομένως: $80i_3 = 220 - 0,3018 I$

$$+ 2,2 - 0,3000 I$$

$$+ 3,3 - 0,0015 I$$

$$+ 1,67 - 0,0023 I$$

$$80 i_3 = 227,17 - 0,6048 I$$

$$i_3 = \frac{227,17 - 0,6048 I}{80} = \frac{2,839 - 0,00756 I}{1} \quad (7)$$

Έχουμε λοιπόν:

κατά την εξίσωση 5: $i_1 = 11,000 - 0,00500 X I$

» 6: $i_2 = 5,555 - 0,00753 X I$

» 7: $i_3 = 2,839 - 0,00756 X I$

$$i_1 + i_2 + i_3 = I = 19,394 - 0,02009 X I$$

$$1 X I + 0,2009 I = 19,394$$

$$1,02009 I = 19,394$$

$$\text{καί } I = \frac{19,394}{1,02} = 19 \text{ A.}$$

Λοιπόν:

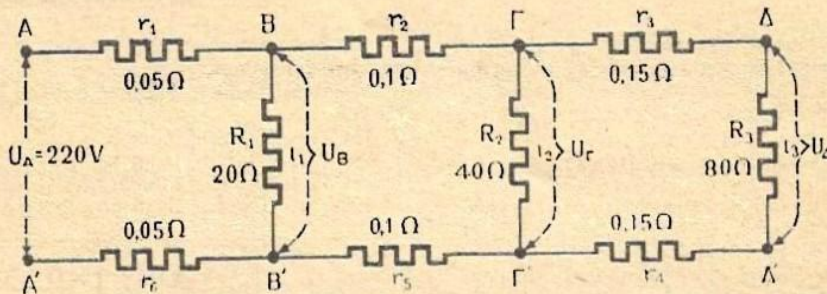
$$i_1 = 11 - 0,005 X 19 = 11 - 0,095 = 10,905 \text{ A}$$

$$i_2 = 5,555 - 0,00753 X 19 = 5,555 - 0,143 = 5,412 \text{ A}$$

$$i_3 = 2,839 - 0,00756 X 19 = 2,839 - 0,144 = 2,695 \text{ A}$$

$$i_1 + i_2 + i_3 = I = 19,012 \text{ A}$$

Σημείωση: Μπορούσαμε όμως ν' αρχίσουμε

Σχήμα 2.

κι' από τις αντιστάσεις του κυκλώματος. Το σχήμα 2, που είναι το ίδιο με το σχήμα 1, δείχνει συμβολικά και τις αντιστάσεις των τροφοδοτικών άγωγών και τις αντιστάσεις των αποδεχτών.

Οι αντιστάσεις των τροφοδοτικών άγωγών είναι:

$$\text{Το } \overline{AB} : r_1 = \frac{0,0175 I_1}{35} = 0,0005 I_1 = 0,0005 X 100 = 0,05 \Omega$$

$$\text{» } \overline{B\Gamma} : r_2 = 0,0005 (I_2 - I_1) = 0,0005 X 200 = 0,1 \Omega$$

$$\text{» } \overline{\Gamma\Delta} : r_3 = 0,0005 (I_3 - I_2) = 0,0005 X 300 = 0,15 \Omega$$

$$\text{» } \overline{\Delta\Gamma'} : r_4 = r_3 = 0,15 \Omega$$

$$\text{» } \overline{\Gamma'B'} : r_5 = r_2 = 0,01 \Omega$$

$$\text{» } \overline{B'A'} : r_6 = r_1 = 0,05 \Omega$$

Η συνδυασμένη αντίσταση R' του βρόχου $\overline{\Gamma\Delta\Delta'\Gamma'}$ είναι:

$$R' = \frac{(r_3 + R_3 + r_4) X R_2}{r_3 + R_3 + r_4 + R_2} = \frac{(0,15 + 80 + 0,15) X 40}{0,15 + 80 + 0,15 + 40} = \frac{80,3 X 40}{120,3} = 26,7 \Omega$$

Η συνδυασμένη αντίσταση R'' του βρόχου $\overline{B\Gamma\Gamma'B'}$ είναι:

$$R'' = \frac{(r_2 + R' + r_5) X R_1}{r_2 + R' + r_5 + R_1} = \frac{(0,1 + 26,7 + 0,1) X 20}{0,1 + 26,7 + 0,1 + 20} = \frac{26,9 X 20}{46,9} = \frac{538}{46,9} = 11,47 \Omega$$

Η συνδυασμένη αντίσταση R''' του κυκλώματος $\overline{A\Gamma\Gamma'A'}$, που είναι και η ολική αντίσταση $R_{\text{ολ}}$ του δικτύου, ισούται με:

$$R''' = R_{\text{ολ}} = r_1 + R'' + r_6 = 0,05 + 11,47 + 0,05 = 11,57 \Omega.$$

Έχουμε λοιπόν:

$$I = \frac{U_A}{R_{\text{ολ}}} = \frac{220}{11,55} = 19 \text{ A} = i_1 + i_2 + i_3.$$

Η τάση U_B στα όρια $\overline{B\Gamma}$ είναι:

$$I X R'' = 19 X 11,47 = 217,73 \text{ V.}$$

$$\text{Άρα: } i_1 = \frac{U_B}{R_1} = \frac{217,93}{20} = 10,896 \text{ A}$$

Επίσης έχουμε:

$$i_2 + i_3 = \frac{U_B}{r_2 + R' + r_5} = \frac{217,93}{0,1 + 26,7 + 0,1} = \frac{217,93}{26,9} = 8,102 \text{ A}$$

$$\text{ή } i_2 + i_3 = I - i_1 = 19 - 10,896 = 8,102 \text{ A.}$$

Αυτά τα 8,102 A διαρρέουν τη συνδυασμένη αντίσταση R' . Δημιουργούν επομένως μία τάση U_{Γ} στα όρια $\overline{\Gamma\Gamma'}$ ίση με:

$$U_{\Gamma} = (i_2 + i_3) X R' = 8,102 X 26,7 = 216,32 \text{ V}$$

$$\text{Άρα: } i_2 = \frac{U_{\Gamma}}{R_2} = \frac{216,32}{40} = 5,408 \text{ A}$$

$$\text{Τέλος, } i_3 = I - i_1 - i_2 = 19 - 10,896 - 5,408 = 2,695 \text{ A.}$$

Η τάση U_{Δ} στα όρια $\overline{\Delta\Delta'}$ είναι:

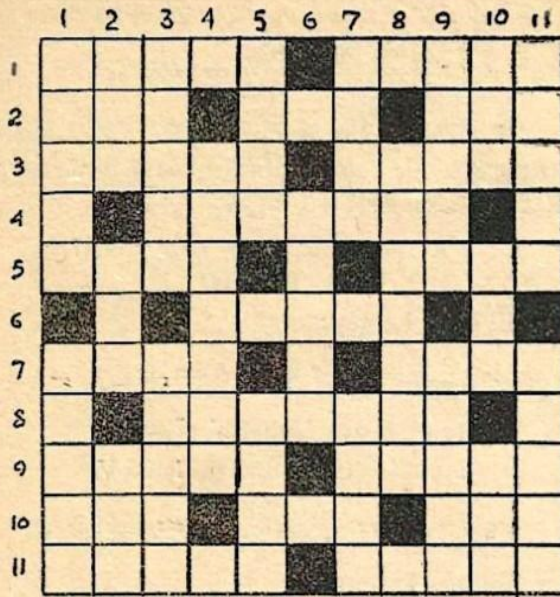
$$U_{\Delta} = R_3 X i_3 = 80 X 2,695 = 215,60 \text{ V}$$

$$\text{καί } u = U_A - U_{\Delta} = 220 - 215,6 = 4,4 \text{ V}$$

δηλαδή τα 2% της U_A , όπως όριζει το πρόβλημα.

Γ.Γ.Γ.

Τὸ Σταυρόλεξό μας

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1. Ένας ἐκ τῶν 7 σοφῶν—Βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα (γεν).
2. Ζῶν τῶν ποιημάτων καὶ σταυρολέξων—Πρόθεσις —Τραγουδῶ.
3. Ἱερὴ Πόλις ὄχι χριστιανικὴ—Σ' αὐτὴν συναντᾶται κανεὶς ὠραία σώματα (γεν.).
4. Γαλλικὸ γυναικεῖο ὄνομα γνωστὸ ἀπὸ τὶς 2 ὀρφανές.
5. Ἑλληνικὴ δόξα τοῦ πρώτου πολέμου—Περίφημος ἦταν «ὁ τρομερός».
6. Παλιὰ βασιλικὴ ἀγγλικὴ οἰκογένεια.
7. Ὅχι γρήγορα—Νῆσος τῶν Ὀλλανδικῶν Ἰνδιῶν.
8. Περίφημος γιὰ τοὺς μύθους του.
9. Θὰ ἤθελα νὰ εἶναι ὄσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὰ σταυρολέξα—Τουρκικὸ δωμάτιο.
10. Σύνδεσμος τελικός—Ὅρος τοῦ σκακιῦ—Στὴν δημοτικὴ λέμε ἦταν
11. Σήκωμα (ἀντιστρ.)—Ἐπάρχει στὰ σχολεῖα καὶ στὴ βουλή (γεν.)

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1. Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου—Θὰ τὴν βρῆτε στὰ βιβλία
2. Κοινωφελὴς ἐταιρία — Σύνδεσμος συμπλεκτικός — Γεωργικὸν ἔργαλεῖον.
3. Ποτόν—Κατοικίδιο ζῶο (δημ. γεν.).
4. Ἴσχυρή.
5. Δὲν ἔχουν ἄσπρα μαλλιά—κοντά,
6. Ντύνω.
7. Μάρκα αὐτοκινήτου—Καμμία φορά.
8. Οἶκημα.
9. Τουρκικὴ ἐφημερίδα (ἀντιστρ.)—Ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία ποὺ τὴ βρίσκομαι στὸν οὐρανό.
10. Σύνδεσμος χρονικός—Μ' αὐτὴ στέκονται τὰ ὀλοκληρωνικά καθεστῶτα — Ὁ περίπατος τῶν μπέδων.
11. . . . Κύριε τὸν λαόν σου—Ὁραῖος τόπος γιὰ ἐρωτευμένους.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

1) ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Ὁριζοντίως: 1) ΣΟΦΟΣ—ΟΥΤΙΣ, 2) ΠΡΟ—ΩΝ ΡΟΗ, 3) ΑΕΡΑΣ—ΑΝΑΣΑ, 4) ΟΠΕΤΡΟΣ, 5) ΑΙΣΕ—ΙΤΕΑ, 6) ΛΑΜΠΑ, 7) ΟΝΗΛ—ΖΑΡΙ, 8) ΠΗΛΩΔΕΣ, 9) ΑΝΙΣΑ—Α·Ι·ΤΗΝ, 10) ΜΑΟ—ΔΑΣ—ΗΒΙ, 11) ΑΙ—ΝΩΙ (ΙΩΝΙΑ)—ΥΔΡΙΑ.

Καθέτως: 1) ΣΠΑΤΑ—ΟΡΑΜΑ, 2) ΟΡΕ—ΙΟΝ—ΝΑΙ 3) ΦΟΡΟΣ—ΗΠΙΟΝ, 4) ΑΠΕΛΛΗΣ, 5) ΣΩΣΕ—

Πνευματικαὶ ἀσκήσεις

ΓΡΙΦΟΣ

ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι
ι	ον	ι	ως	τος	άρ	τος	ἀμήν	εσθε	πα	εσθε	τρεις
ι	ι	ι	ι	τος	τος	εσθε	εσθε	εσθε	εσθε	εσθε	εσθε
ι				τος				εσθε			

ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΙΦΟΙ

Πόλη τῆς Ἑλλάδος βάζεις
μ' ἕνα Πέρση βασιλῆα.
Πάλι Πέρση παρουσιάζεις
τῆζαμπα πήγε ἡ δουλειά.

ΑΡΙΘΜΟΓΡΙΦΟΙ

1 2 3 4 5 6 7 8 6	— Γάλλος φιλόσοφος μαθηματικός.
2 3 4 8 6	— Ἀπαραίτητη τροφή.
3 2 6	— Ἀμερικανικός τίτλος.
4 5 3 2 6	— Ἀφύσικον.
5 3 7 8	— Μάλλωμα.
6 7 4 8 6	— Δημητριακόν.
7 8 6	— Δηλητήριο.
8 6 7 8 6	— Ἄγιος.
9 5 7 3 2	— Ὁ ἕνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο.

Ἀλληλογραφία

490 Τ. Δ. Ἐπιταγὴ σας ἐκ δρχ. 40.000 ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν.

489 Τ. Δ. Ὁμοίως 2 ἴδικαί σας ἐκ δρχ. 45.000 καὶ 120 000.

494 Τ. Δ. Ὁμοίως ἰδικὴ σας ἐκ δρχ. 66.000.

488 Τ. Δ. Ὁμοίως ἰδικὴ σας ἐκ δρχ. 80.000.

495 Τ. Δ. Ὁμοίως 2 ἴδικαί σας ἐκ δρχ. 40.000 ἐκάστη.

496 Τ. Δ. Ὁμοίως ἰδικὴ σας ἐκ δρχ. 40.000.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ ΚΕΔ ἀπεστάλη εἰς τὸ Σωματεῖον «Ἑλληνικὴ Μέριμνα» τὸ κατωτέρω ἔγγραφον:

Τὸ ΚΕΔ αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσῃ θερμότατα τὴν Γεν. Γραμματέα ὁμῶν κ. Ζητρίδου, ἡ ὁποία εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν κόπον νὰ ὀμιλήσῃ ἐνώπιον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν τοῦ ΚΕΔ κατὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς 25ης Μαρτίου. Ἡ ὑπέροχος ὁμιλία τῆς συνεκλόνησε τὰς ψυχὰς ὄλων τῶν ἀκροατῶν. Ἐπίσης ἀπευθύνει θερμότητάς εὐχαριστίας πρὸς τὴν Δδα Ρεμουάνδου διὰ τὴν ὠραιότατην ὀργάνωσιν τῆς ψυχαγωγικῆς παραστάσεως τῆς 2ας Ἀπριλίου ὑπὲρ τῶν ὀπλιτῶν τοῦ ΚΕΔ. Ἡ τοιαύτη συμπάρστασις καὶ συνδρομὴ ὁμῶν εἰς τὸ ἔργον τῶν Διοικήσεων τοῦ Στρατεύματος ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἠθικὴν καὶ ψυχαγωγικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν ὀπλιτῶν, εἶναι πολυτιμωτάτη καὶ θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς ἐὰν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἔχωμεν παρομοίας ἐκδηλώσεις τοῦ ἐνδιαφέροντός σας διὰ τὸ Στράτευμα.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς
ΚΟΚΚΟΛΑΣ ΣΕΡ.
Ταξίαρχος

ΛΛΔΙ, 6) ΤΕΜΝΩ, 7) ΟΝΑΡ—ΔΑΣΥ, 8) ΝΟΙΑΖΕΙ, 9) ΤΡΑΣΤ—ΑΣΤΗΡ, 10) ΙΟΣ—ΕΑΡ—ΗΒΙ, 11) ΣΗΑΔΑ (ΑΔΑΗΣ)—ΙΩΝΙΑ.

2) ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

ΧΙΟΣ—ΙΟΣ.

3) ΑΡΙΘΜΟΓΡΙΦΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ—ΡΟΣΤΟ—ΙΣΤΙΟΝ—ΣΤΟΜΑ—ΤΟΜΟΣ—ΟΜΑΣ—ΜΕΡΙΣ—ΝΟΜΟΣ—ΗΜΕΡΑ.

4) ΓΡΙΦΟΣ

Ο ΕΙΣ Ο ΚΡΑΤΗ Σ ΗΤΟΡ ΗΤΟΡ
Ὁ Ἴσοκράτης ἦτο ρήτωρ.

ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΡΑΔΙΟ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Η ΑΡΤΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΣΗ • ΑΘΗΝΑΙ • ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 23-212, 23-213. 23-342

Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΣ & Σ^{ΙΑ}

ΑΘΗΝΑΙ : ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 5, - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 34-974

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ & ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Μεσαίων-Βραχέων-Μακρών κυμάτων Ρεύματος και Μπατταριών

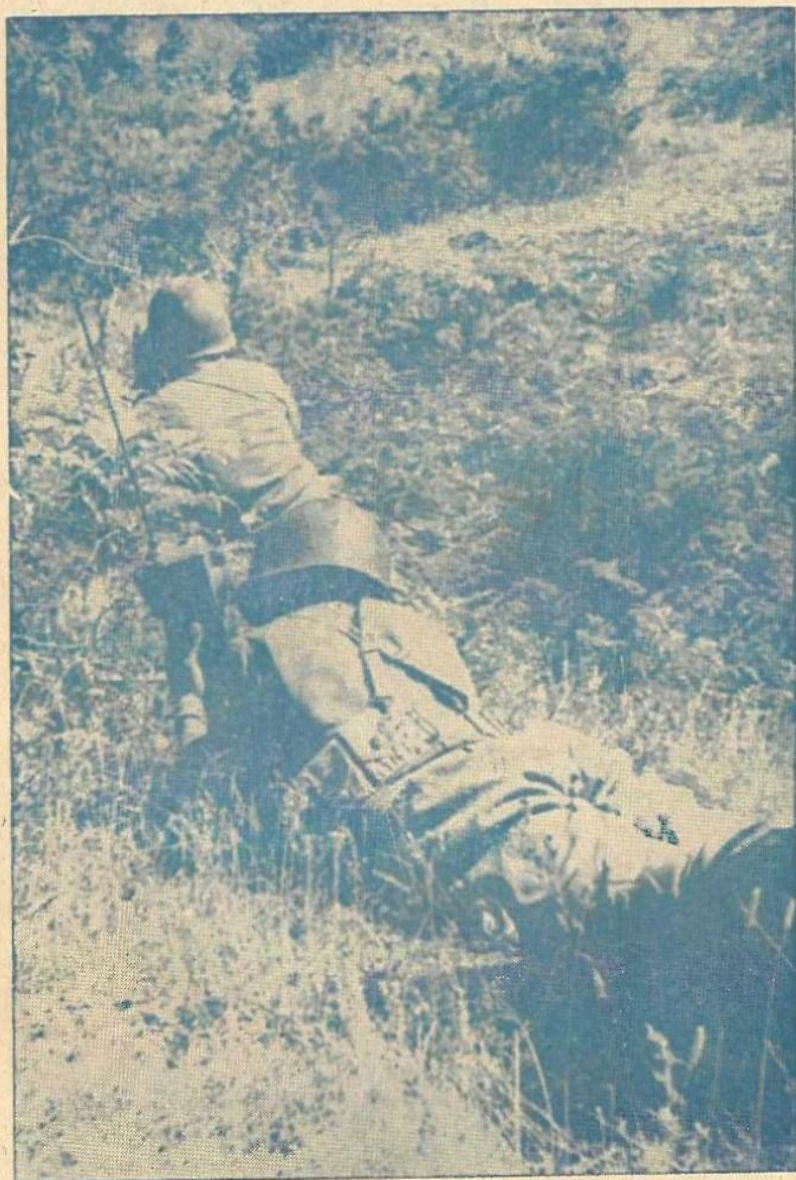
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Λυχνία
Μεταβλητοί Συμπυκνωταί
Μεσαίαι Συχνότητες
Μεγάφωνα 4"-8"
'Αμερικής και 'Αγγλίας
'Ηλεκτρολυτικοί
Πυκνωταί μίκας και χάρτου
Ποτενσιόμετρα
μετά και άνευ διακόπτου
Διακόπται κυμάτων

Μετασχηματισταί
Βάσεις Λυχνιών ('Αγγλίας-'Αμε-
ρικης έγχώριαι)
'Αξονες κινήσεως
Προεκτάσεις άξόνων
Πάντερς-Τρίμμερς
Ντουί 'Αμερικής
Λαμπάκια φωτισμού
Κουμπιά
Βελόναι-Δείκται-Κοσσές

ΣΥΡΜΑΤΑ: Κεραίας-Καθόδου-Μπλεντέ-Λιτς-Συναρμολογήσεως
Τροφοδοτήσεως-'Αντιστάσεις τροφοδοτήσεως κλπ. κλπ.

Ο Έλληνας Στρατός έχει εφοδιασθή με τὰ πλέον σύγχρονα μέσα. Στην εικόνα πού βλέπουμε ὁ χειριστής ασυρμάτου Νο 536, πληροφοροεῖ τὴ Διοίκηση γιὰ τὶς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ, γιὰ τὶς ὁποῖες ἕνας ἄλλος συναδελφός του πού τὸν βλέπουμε νὰ εἶναι μπροστά του, τὸν ἐνημερώνει, παρακολουθώντας ἀγρυπνῶς μετὰ τὴν διόπτρα.